

Joshua

¹ Și s-a întâmplat, după moartea lui Moise, servitorul DOMNULUI, că DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, fiul lui Nun, servitorul lui Moise, spunând: ² Moise, servitorul meu, a murit; de aceea ridică-te acum și treci Iordanul acesta, tu și tot acest popor, până în țara pe care le-o dau copiilor lui Israel. ³ Orice loc, pe care îl va călca talpa piciorului vostru, vi l-am dat; așa cum i-am spus lui Moise. ⁴ De la pustie și Libanul acesta până la râul cel mare, râul Eufrat, tot pământul hitiților și până la marea cea mare spre apusul soarelui, va fi ținutul vostru. ⁵ Niciun om nu va fi în stare să stea în picioare înaintea ta toate zilele vieții tale; precum am fost cu Moise, astfel voi fi cu tine; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi. ⁶ Fii tare și curajos; fiindcă acestui popor tu îi vei împărți ca moștenire țara, pe care am jurat-o părinților lor că le-o voi da. ⁷ Numai fii tare și foarte curajos, ca să iei seama să faci conform cu toată legea pe care ți-a poruncit-o servitorul meu, Moise; nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ca să prosperi oriunde vei merge. ⁸ Această carte a legii să nu se depărteze de gura ta, ci cugetă asupra ei zi și noapte, ca să iei seama să faci conform cu tot ce este scris în ea; fiindcă atunci vei face calea ta prosperă și atunci vei avea mult succes. ⁹ Nu ți-am poruncit eu? Fii tare și curajos; nu te teme, nici nu te descuraja, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul tău este cu tine oriunde mergi. ¹⁰ Atunci Iosua le-a poruncit ofițerilor

poporului, spunând: ¹¹ Treceți prin oștire și porunciți poporului, spunând: Pregătiți-vă merinde, fiindcă în trei zile veți trece Iordanul acesta, ca să intrați să stăpâniți țara, pe care DOMNUL Dumnezeuul vostru v-o dă ca să o stăpâniți. ¹² Și Iosua le-a vorbit rubeniților și gadiților și jumătății tribului lui Manase, spunând: ¹³ Amintiți-vă de cuvântul pe care vi l-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, spunând: DOMNUL Dumnezeuul vostru v-a dat odihnă și v-a dat această țară. ¹⁴ Soțiile voastre, micuții voștri și vitele voastre, să rămână în țara pe care v-a dat-o Moise de această parte a Iordanului; dar voi să treceți înarmați înaintea fraților voștri, toți bărbații puternici de valoare și să îi ajutați, ¹⁵ Până când DOMNUL va da odihnă fraților voștri, precum v-a dat și vouă și ei de asemenea vor fi luat în stăpânire țara pe care le-o dă DOMNUL Dumnezeuul vostru; atunci vă veți întoarce în țara stăpânirii voastre și vă veți bucura de ea, de partea aceasta a Iordanului spre răsăritul soarelui, pe care v-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI. ¹⁶ Și i-au răspuns lui Iosua, spunând: Vom face tot ce ne poruncești și vom merge oriunde ne trimiți. ¹⁷ Precum am dat ascultare lui Moise în toate, astfel îți vom da ascultare ție; numai DOMNUL Dumnezeuul tău să fie cu tine, precum a fost cu Moise. ¹⁸ Oricine se va răzvrăti împotriva poruncii tale și nu va da ascultare cuvintelor tale în tot ce îi poruncești, să fie dat morții; numai fii tare și curajos!

2

¹ Și Iosua, fiul lui Nun, a trimis din Sitim doi bărbați să spioneze pe ascuns, spunând: Mergeți

să vedeți țara, mai ales Ierihonul. Și au mers și au intrat în casa unei curve, numită Rahab, și au găzduit acolo. ² Și i s-a spus împăratului Ierihonului, zicând: Iată, niște bărbați dintre copiii lui Israel au venit aici în această noapte, să cerceteze țara. ³ Și împăratul Ierihonului a trimis la Rahab, spunând: Scoate pe bărbații care au venit la tine, care au intrat în casa ta, fiindcă au venit să cerceteze toată țara. ⁴ Și femeia a luat pe cei doi bărbați și i-a ascuns și a spus astfel: Au venit niște bărbați la mine, dar nu știam de unde erau. ⁵ Și s-a întâmplat, pe când se închidea poarta, când era întuneric, că bărbații au ieșit; încotro au luat-o nu știu. Urmăriți-i repede, fiindcă îi veți ajunge. ⁶ Dar ea îi dusesese sus pe acoperișul casei și îi ascunsese cu mănunchiurile de in, pe care le așezase în rânduială pe acoperiș. ⁷ Și bărbații i-au urmărit pe calea Iordanului până la vaduri; și imediat ce au ieșit urmăritorii, au închis poarta. ⁸ Și, înainte ca ei să se fi culcat, ea s-a urcat la ei pe acoperiș; ⁹ Și le-a spus bărbaților: Știu că DOMNUL v-a dat țara și că spaima de voi a căzut peste noi și că toți locuitorii țării se topesc din cauza voastră. ¹⁰ Căci noi am auzit cum DOMNUL a secat apa Mării Roșii pentru voi, când ați ieșit din Egipt și ce ați făcut celor doi împărați ai amoriiților, care erau dincolo de Iordan, lui Sihon și lui Og, pe care i-ați nimicit de tot. ¹¹ Și imediat ce am auzit aceste lucruri ni s-au topit inimile și nu a mai rămas curaj în vreun om, din cauza voastră; fiindcă DOMNUL Dumnezeu vostru, el este Dumnezeu sus în cer și jos pe pământ. ¹² De aceea acum, vă rog, jurați-mi pe DOMNUL că, deoarece am arătat bunătate față de voi și voi să arătați bunătate față

de casa tatălui meu și să îmi dați un semn adevărat, ¹³ Și că veți lăsa vii pe tatăl meu și pe mama mea și pe frații mei și pe surorile mele și tot ceea ce au și că ne veți salva viețile de la moarte. ¹⁴ Și bărbații i-au răspuns: Viața noastră pentru a voastră, dacă nu faceți cunoscut acest lucru al nostru. Și va fi astfel: când DOMNUL ne va fi dat țara, ne vom purta cu bunătate și cu adevăr față de tine. ¹⁵ Apoi i-a coborât cu o funie pe fereastră, deoarece casa ei era pe zidul cetății și ea locuia pe zid. ¹⁶ Și le-a spus: Mergeți la munte, ca nu cumva să vă întâlnească următorii; și ascundeți-vă acolo trei zile, până când următorii se întorc; și după aceea mergeți pe drumul vostru. ¹⁷ Și bărbații i-au spus: Astfel vom fi dezlegați de acest jurământ al tău pe care ne-ai pus să îl jurăm: ¹⁸ Iată, când intrăm în țară, să legi frânghia aceasta de fir stacojiu la fereastra prin care ne-ai coborât; și să aduci acasă la tine pe tatăl tău și pe mama ta și pe frații tăi și toată casa tatălui tău. ¹⁹ Și va fi, că oricine va ieși pe ușile casei tale în stradă, sângele său va fi asupra capului său și noi vom fi nevinovați; și oricine va fi cu tine în casă, sângele său va fi asupra capului nostru, dacă cineva pune mâna pe el. ²⁰ Dacă faci cunoscut acest lucru al nostru, atunci vom fi dezlegați de jurământul pe care ne-ai pus să îl jurăm. ²¹ Și ea a spus: Să fie conform cuvintelor voastre. Și ea i-a trimis iar ei au plecat. Și ea a legat frânghia stacojie la fereastră. ²² Iar ei au mers și au ajuns la munte și au rămas acolo trei zile, până când s-au întors următorii; și următorii i-au căutat pe tot drumul, dar nu i-au găsit. ²³ Și cei doi bărbați s-

au întors și au coborât din munte și au trecut și au venit la Iosua, fiul lui Nun, și i-au spus tot ce li s-a întâmplat. ²⁴ Și i-au spus lui Iosua: Cu adevărat DOMNUL a dat în mâinile noastre toată țara, fiindcă toți locuitorii țării se topecsc din cauza noastră.

3

¹ Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineată; și au plecat din Sitim și au venit la Iordan, el și toți copiii lui Israel și au găzduit acolo înainte de a trece. ² Și s-a întâmplat, după trei zile, că ofițerii au trecut prin oștire, ³ Și au poruncit poporului, spunând: Când vedeți chivotul legământului DOMNULUI Dumnezeu vostru și pe preoții leviți purtându-l, atunci să plecați din locul vostru și să mergeți după el, ⁴ Totuși să fie o depărtare între voi și el, cam de două mii de coți după măsură; să nu vă apropiați de el, ca să cunoașteți calea pe care trebuie să mergeți, pentru că nu ați mai trecut pe această cale până acum. ⁵ Și Iosua a spus poporului: Sfintiți-vă, fiindcă mâine DOMNUL va face minuni printre voi. ⁶ Și Iosua le-a vorbit preoților, spunând: Ridicați chivotul legământului și treceți înaintea poporului. Și au ridicat chivotul legământului și au mers înaintea poporului. ⁷ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Astăzi voi începe să te înalț în văzul întregului Israel, ca să știe că, precum am fost cu Moise, tot astfel voi fi cu tine. ⁸ Și să poruncești preoților care poartă chivotul legământului, spunând: Când veți ajunge la marginea apei Iordanului, să stați nemișcați în Iordan. ⁹ Și Iosua a spus copiilor lui Israel: Apropiați-vă și auziți cuvintele DOMNULUI Dumnezeu vostru. ¹⁰ Și Iosua a spus: Prin aceasta

veți cunoaște că Dumnezeu cel viu este printre voi și că va alunga negreșit dinaintea voastră pe canaaniți și pe hitiți și pe hiviți și pe periziți și pe ghirgasiti și pe amoriți și pe iebusiti. ¹¹ Iată, chivotul legământului Domnului întregului pământ trece înaintea voastră în Iordan. ¹² De aceea acum, luați-vă doisprezece bărbați din triburile lui Israel, un bărbat din fiecare trib. ¹³ Și se va întâmpla, imediat ce tăpile picioarelor preoților care poartă chivotul DOMNULUI, Domnul întregului pământ, se vor odihni în apele Iordanului, că apele Iordanului se vor despărți de apele care coboară de sus și vor sta grămadă. ¹⁴ Și s-a întâmplat, când poporul a plecat din corturile sale, ca să treacă Iordanul și preoții au purtat chivotul legământului înaintea poporului; ¹⁵ Și în timp ce aceia care au purtat chivotul au ajuns la Iordan și picioarele preoților care au purtat chivotul s-au muiat în marginea apei (fiindcă Iordanul se revarsă peste toate malurile sale în toate zilele recoltei), ¹⁶ Că apele care veneau de sus au stat și s-au ridicat într-o grămadă foarte departe de cetatea Adam, care este lângă Taretan; și cele care coborau spre marea câmpiei, chiar marea sărată, s-au oprit și s-au despărțit; și poporul a trecut în dreptul Ierihonului. ¹⁷ Și preoții care au purtat chivotul legământului DOMNULUI au stat ferm pe pământ uscat în mijlocul Iordanului și toți israeliții au trecut pe pământ uscat, până când toți oamenii au terminat de trecut Iordanul.

4

¹ Și s-a întâmplat, după ce toți oamenii au terminat de trecut Iordanul, că DOMNUL i-a vorbit lui

Iosua, spunând: ² Luați-vă din popor doisprezece bărbați, un bărbat din fiecare trib, ³ Și porunciți-le, spunând: Să luați de aici, din mijlocul Iordanului, din locul unde picioarele preoților au stat neclintite, douăsprezece pietre și să le purtați cu voi și să le puneți în locul de găzduire, unde veți găzdui în noaptea aceasta. ⁴ Atunci Iosua a chemat pe cei doisprezece bărbați, pe care îi pregătise dintre copiii lui Israel, un bărbat din fiecare trib. ⁵ Și Iosua le-a spus: Treceți înaintea chivotului DOMNULUI Dumnezeuul vostru, în mijlocul Iordanului, și ridicați fiecare dintre voi câte o piatră pe umăr, conform numărului triburilor copiilor lui Israel, ⁶ Ca aceasta să fie un semn între voi, când va veni timpul și copiii voștri vor întreba pe părinții lor, spunând: Ce înseamnă aceste pietre pentru voi? ⁷ Atunci să le răspundeți: Apele Iordanului au fost despărțite înaintea chivotului legământului DOMNULUI; când a trecut peste Iordan, apele Iordanului au fost despărțite și pietrele acestea vor fi ca amintire copiilor lui Israel, pentru totdeauna. ⁸ Și copiii lui Israel au făcut astfel precum le-a poruncit Iosua și au luat douăsprezece pietre din mijlocul Iordanului, precum i-a vorbit DOMNUL lui Iosua, conform numărului triburilor copiilor lui Israel; și le-au purtat cu ei la locul unde au găzduit și le-au așezat acolo. ⁹ Și Iosua a ridicat douăsprezece pietre în mijlocul Iordanului, în locul unde stăteau picioarele preoților care au purtat chivotul legământului; și sunt acolo până în această zi. ¹⁰ Fiindcă preoții care au purtat chivotul au stat în mijlocul Iordanului până s-a terminat

tot ce i-a poruncit DOMNUL lui Iosua să spună poporului, conform cu tot ce i-a poruncit Moise lui Iosua; și poporul s-a grăbit și a trecut. ¹¹ Și s-a întâmplat că, după ce tot poporul a terminat de trecut, chivotul DOMNULUI și preoții au trecut în prezența poporului. ¹² Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au trecut înarmați înaintea copiilor lui Israel, precum le-a vorbit Moise. ¹³ Aproape patruzeci de mii pregătiți pentru război au trecut înaintea DOMNULUI la luptă, spre câmpiile Ierihonului. ¹⁴ În ziua aceea DOMNUL a mărit pe Iosua în ochii întregului Israel; și s-au temut de el, cum s-au temut de Moise în toate zilele vieții sale. ¹⁵ Și DOMNUL i-a vorbit lui Iosua, spunând: ¹⁶ Poruncește preoților care poartă chivotul mărturiei să iasă afară din Iordan. ¹⁷ De aceea Iosua a poruncit preoților, spunând: Ieșiți afară din Iordan. ¹⁸ Și s-a întâmplat, când preoții care au purtat chivotul legământului DOMNULUI au ieșit afară din mijlocul Iordanului și tălpile picioarelor preoților au ajuns afară pe uscat, că apele Iordanului s-au întors la locul lor și s-au revărsat peste toate malurile sale, ca înainte. ¹⁹ Și poporul a ieșit afară din Iordan în a zecea zi a lunii întâi; și au așezat tabăra în Ghilgal, la granița de est a Ierihonului. ²⁰ Și acele douăsprezece pietre, pe care Iosua le-a ridicat la Ghilgal, le-au luat din Iordan. ²¹ Și le-a vorbit copiilor lui Israel, spunând: Când copiii voștri vor întreba pe părinții lor în timpul care va veni, zicând: Ce înseamnă pietrele acestea? ²² Atunci să faceți cunoscut copiilor voștri, spunând: Israel a trecut Iordanul

acesta pe uscat. ²³ Fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru a secat apele Iordanului dinaintea voastră, până ați trecut, așa cum a făcut DOMNUL Dumnezeuul vostru Mării Roșii, pe care a secat-o dinaintea noastră, până am trecut, ²⁴ Pentru ca toate popoarele pământului să cunoască mâna DOMNULUI, că este tare; ca să vă temeți de DOMNUL Dumnezeuul vostru pentru totdeauna.

5

¹ Și s-a întâmplat, când au auzit toți împărații amoriților, care erau pe partea de vest a Iordanului și toți împărații canaanitilor, care erau lângă mare, că DOMNUL a secat apele Iordanului dinaintea copiilor lui Israel, până am trecut, că li s-a topit inima și nu mai era suflare în ei, din cauza copiilor lui Israel. ² În timpul acela, DOMNUL i-a spus lui Iosua: Fă-ți cuțite ascuțite și circumcide din nou pe copiii lui Israel a doua oară. ³ Și Iosua și-a făcut cuțite ascuțite și a circumcis pe copiii lui Israel pe dealul prepuțurilor. ⁴ Și acesta este motivul pentru care Iosua i-a circumcis: Tot poporul care a ieșit din Egipt, cei de parte bărbătească, adică toți bărbații de război, au murit în pustiu, pe drum, după ce au ieșit din Egipt. ⁵ Iar tot poporul care ieșise era circumcis, dar tot poporul care se născuse în pustiu, pe drum, pe când au ieșit din Egipt, nu fuseseră circumciși. ⁶ Deoarece copiii lui Israel au umblat patruzeci de ani prin pustie, până au fost nimiciti toți oamenii care erau bărbați de război ieșiți din Egipt, pentru că nu au ascultat de vocea DOMNULUI, căroră DOMNUL le-a jurat că nu le va arăta țara pe care DOMNUL a

jurat părinților lor că ne-o va da, țară în care curge lapte și miere. ⁷ Și copiii lor, pe care i-a ridicat în locul lor, pe aceia i-a circumcis Iosua, fiindcă erau necircumciși, pentru că nu i-au circumcis pe drum. ⁸ Și s-a întâmplat, când au terminat de circumcis tot poporul, că au rămas la locurile lor în tabără, până s-au vindecat. ⁹ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Astăzi am îndepărtat ocara Egiptului de pe voi. De aceea numele locului este chemat Ghilgal până în această zi. ¹⁰ Și copiii lui Israel au așezat tabăra în Ghilgal și au ținut paștele în a paisprezecea zi a lunii, către seară, în câmpiile Ierihonului. ¹¹ Și au mâncat din grâul vechi al țării a doua zi după paște, azimă și grâu prăjit, în aceeași zi. ¹² Și mana a încetat a doua zi după ce au mâncat din grâul vechi al țării; și copiii lui Israel nu au mai avut mană, ci au mâncat din rodul țării lui Canaan în acel an. ¹³ Și s-a întâmplat, când Iosua era lângă Ierihon, că și-a ridicat ochii și a privit și, iată, un om stătea în picioare înaintea lui cu sabia scoasă, în mână. Și Iosua a mers la el și i-a spus: Ești pentru noi sau pentru potrivnicii noștri? ¹⁴ Iar el a spus: Nu, ci am venit acum ca și căpetenie a oștirii DOMNULUI. Și Iosua a căzut cu fața la pământ și s-a închinat și i-a spus: Ce spune domnul meu servitorului său? ¹⁵ Și căpetenia oștirii DOMNULUI i-a spus lui Iosua: Scoate-ți sandaua din picior, fiindcă locul pe care stai este sfânt. Și Iosua a făcut astfel.

6

¹ Și Ierihonul era cu totul închis din cauza copiilor lui Israel; nimeni nu ieșea și nimeni nu intra.

² Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Vezi, am dat în mâna ta Ierihonul și pe împăratul său și pe cei viteji la luptă. ³ Și să înconju-rați cetatea, toți bărbații de război, și să mergeți în jurul cetății o dată. Astfel să faci șase zile. ⁴ Și șapte preoți să poarte înaintea chivotului șapte trâmbițe din coarne de berbec; și în ziua a șaptea să înconju-rați cetatea de șapte ori și preoții să sufle din trâmbițe. ⁵ Și se va întâmpla, când vor sufla lung cu coarnele de berbec și când veți auzi sunetul trâmbiței, că tot poporul va striga cu un strigăt mare; și zidul cetății se va prăbuși pe loc și poporul va urca fiecare drept înaintea lui. ⁶ Și Iosua, fiul lui Nun, a chemat preoții și le-a spus: Ridicați chivotul legământului și lăsați șapte preoți să poarte șapte trâmbițe din coarne de berbec înaintea chivotului DOMNULUI. ⁷ Și a spus poporului: Treceți și înconju-rați cetatea și lăsați pe cel înarmat să treacă înaintea chivotului DOMNULUI. ⁸ Și s-a întâmplat, când Iosua a vorbit poporului, cei șapte preoți, purtând cele șapte trâmbițe din coarne de berbec, au trecut înaintea DOMNULUI și au suflat din trâmbițe; și chivotul legământului DOMNULUI îi urma. ⁹ Și bărbații înarmați mergeau înaintea preoților care suflau din trâmbițe și ariergarda oștirii venea după chivot, preoții mergând și suflând din trâmbițe. ¹⁰ Și Iosua a poruncit poporului, spunând: Să nu strigați, nici să nu vi se audă vocea și niciun cuvânt să nu vă iasă din gură, până în ziua în care vă voi spune să strigați; atunci să strigați. ¹¹ Astfel chivotul DOMNULUI a înconjurat cetatea, mergând împrejurul ei o dată; și au intrat în tabără și s-au adăpostit în

tabără. ¹² Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineată și preoții au luat chivotul DOMNULUI. ¹³ Și șapte preoți, purtând șapte trâmbițe din coarne de berbec înaintea chivotului DOMNULUI, mergeau și suflau din trâmbițe și bărbații înarmați au mers înaintea lor; dar ariergarda a venit după chivotul DOMNULUI, preoții mergând și suflând din trâmbițe. ¹⁴ Și a doua zi au înconjurat cetatea o dată și s-au întors în tabără: astfel au făcut șase zile. ¹⁵ Și s-a întâmplat, în a șaptea zi, că s-au sculat devreme, în zori de zi și au înconjurat cetatea în același fel de șapte ori; doar în acea zi au înconjurat cetatea de șapte ori. ¹⁶ Și s-a întâmplat, la a șaptea oară, când preoții au suflat din trâmbițe, că Iosua a spus poporului: Strigați, fiindcă DOMNUL v-a dat cetatea! ¹⁷ Și cetatea va fi blestemată de la DOMNUL, ea și toți câți sunt înăuntru; doar curva Rahab va trăi, ea și toți care sunt cu ea în casă, pentru că a ascuns pe mesagerii pe care noi i-am trimis. ¹⁸ Și voi, în orice fel, păziți-vă de lucrul blestemat, ca nu cumva să vă faceți blestemați, când luați din lucrul blestemat și faceți tabăra lui Israel un blestem și o tulburați. ¹⁹ Dar tot argintul și aurul și vasele de aramă și fier, sunt consacrate DOMNULUI; vor intra în trezoreria DOMNULUI. ²⁰ Astfel poporul a strigat când preoții au suflat din trâmbițe; și s-a întâmplat, când poporul a auzit sunetul trâmbiței și poporul a strigat cu un mare strigăt, că zidul s-a prăbușit pe loc, astfel încât poporul a intrat în cetate, fiecare om drept înaintea lui și au luat cetatea. ²¹ Și au nimicit în întregime tot ce era în cetate, deopotrivă bărbat și femeie, tânăr și bătrân

și bou și oaie și măgar, cu ascuțișul sabiei. ²² Dar Iosua le spusese celor doi bărbați care spionaseră țara: Intrați în casa curvei și scoateți afară de acolo femeia și tot ce are, precum i-ați jurat. ²³ Și tinerii care erau spioni au intrat și au scos afară pe Rahab și pe tatăl ei și pe mama ei și pe frații ei și tot ce avea ea; și au scos toate rudele ei și i-au lăsat în afara taberei lui Israel. ²⁴ Și au ars cetatea cu foc și tot ce era în ea; doar argintul, aurul și vasele de aramă și de fier, le-au pus în trezoreria casei DOMNULUI. ²⁵ Și Iosua a lăsat în viață pe curva Rahab și casa tatălui ei și tot ce avea ea; și ea a locuit în Israel până în această zi, deoarece a ascuns pe mesagerii pe care Iosua i-a trimis să spioneze Ierihonul. ²⁶ Și Iosua i-a conjurat în acel timp, spunând: Blestemat fie înaintea DOMNULUI, omul care se ridică și construiește această cetate Ierihon; el va pune temelia acesteia pe întâiul lui născut și pe cel mai tânăr fiu al său va ridica porțile ei. ²⁷ Astfel DOMNUL a fost cu Iosua; și faima lui s-a răspândit în toată țara.

7

¹ Și copiii lui Israel au făcut fărădelege în lucrul blestemat, căci Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda, a luat din ce era blestemat, și mânia DOMNULUI s-a aprins împotriva copiilor lui Israel. ² Și Iosua a trimis oameni din Ierihon la Ai, care este lângă Bet-Aven, în partea de est a Betelului și le-a vorbit, spunând: Urcați-vă și cercetați țara. Și oamenii s-au urcat și au cercetat cetatea Ai. ³ Și s-au întors la Iosua și i-au spus: Să nu se urce tot poporul; cam două

sau trei mii de oameni să se urce și să bată cetatea Ai; să nu faci ca tot poporul să ostenească acolo, fiindcă acei oameni sunt puțini. ⁴ Și s-au urcat din popor acolo aproape trei mii de bărbați, dar au fugit dinaintea bărbaților din Ai, ⁵ Și bărbații din Ai au ucis dintre ei cam treizeci și șase de bărbați; și i-au urmărit dinaintea porții până la Șebarim și i-au bătut la coborâre; de aceea inima poporului s-a topit și s-a făcut ca apa. ⁶ Și Iosua și-a sfâșiat hainele și a căzut cu fața la pământ înaintea chivotului DOMNULUI până seara, el și bătrânii lui Israel și și-au presărat țărână pe capete. ⁷ Și Iosua a spus: Vai, Doamne DUMNEZEULE, pentru ce, oare, ai adus poporul acesta peste Iordan, ca să ne dai în mâna amoriților, pentru a ne nimici? De ne-am fi mulțumit și am fi rămas dincolo de Iordan! ⁸ O, Doamne, ce voi spune când Israel va întoarce spatele înaintea dușmanilor săi? ⁹ Deoarece canaanitii și toți locuitorii țării vor auzi și ne vor înconjura și ne vor stârpi numele de pe pământ; și ce vei face marelui tău nume? ¹⁰ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Ridică-te! Pentru ce stai culcat astfel pe fața ta? ¹¹ Israel a păcătuit; și au încălcat de asemenea legământul meu, pe care li-l poruncisem; și chiar au luat din ce era blestemat și au și furat și s-au fățarnicit și au pus între lucrurile lor. ¹² De aceea copiii lui Israel nu au putut să stea înaintea dușmanilor lor, ci au întors spatele înaintea dușmanilor lor, căci copiii lui Israel au fost blestemați; nu voi mai fi cu voi dacă nu veți nimici pe cel blestemat din mijlocul vostru. ¹³ Ridică-te, sfințește poporul și spune: Sfințiți-vă pentru

mâine, fiindcă astfel spune DOMNUL Dumnezeuul lui Israel: Este un lucru blestemat în mijlocul tău, Israele; nu vei putea să stai înaintea dușmanilor tăi, până nu veți scoate ce este blestemat din mijlocul vostru. ¹⁴ De aceea să vă apropiați mâine dimineață după triburile voastre: și va fi așa că tribul pe care îl va arăta DOMNUL, să vină după familii; și familia pe care o va arăta DOMNUL, să vină după case; și casa pe care o va arăta DOMNUL, să vină bărbat cu bărbat. ¹⁵ Și va fi că cel ce este arătat cu lucrul blestemat să fie ars în foc, el și tot ce are, pentru că a încălcat legământul DOMNULUI și pentru că a lucrat prostește în Israel. ¹⁶ Și Iosua s-a sculat dis-de-dimineață și a adus pe Israel după triburile sale; și a fost ales tribul lui Iuda. ¹⁷ Și a adus familiile lui Iuda și a ales familia zerahiților; și a adus familia zerahiților, bărbat cu bărbat, și a fost ales Zabdi. ¹⁸ Și a adus casa lui, bărbat cu bărbat, și a fost ales Acan, fiul lui Carmi, fiul lui Zabdi, fiul lui Zerah, din tribul lui Iuda. ¹⁹ Și Iosua i-a spus lui Acan: Fiul meu, dă glorie DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel te rog și mărturisește înaintea lui și spune-mi acum ce ai făcut, nu-mi ascunde nimic. ²⁰ Și Acan a răspuns lui Iosua și a zis: Într-adevăr, am păcătuțit împotriva DOMNULUI Dumnezeuul lui Israel și așa am făcut: ²¹ Când am văzut în pradă o manta frumoasă de Babilon și două sute de șekeli de argint și un lingou de aur, în greutate de cincizeci de șekeli, le-am poftit și le-am luat; și, iată, sunt ascunse în pământ în mijlocul cortului meu și argintul este dedesubt. ²² Și Iosua a trimis mesageri și ei au alergat la cort; și, iată, era ascunsă în cortul lui și argintul

dedesubt. ²³ Și le-au luat din mijlocul cortului și le-au adus la Iosua și la toți copiii lui Israel și le-au pus jos, înaintea DOMNULUI. ²⁴ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el au luat pe Acan, fiul lui Zerah, și argintul și mantaua și lingoul de aur și pe fiii săi și pe fiicele sale și boii săi și măgarii săi și oile sale și cortul său și toate ale sale și le-au adus în Valea Acor. ²⁵ Și Iosua a spus: De ce ne-ai tulburat? DOMNUL te va tulbura în această zi. Și tot Israelul l-a ucis cu pietre și i-au ars în foc după ce i-au ucis cu pietre. ²⁶ Și au ridicat deasupra lui o grămadă mare de pietre, care este până în această zi. Astfel DOMNUL s-a întors din înverșunarea mâniei sale. De aceea s-a pus numele locului aceluia Valea Acor, până în această zi.

8

¹ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme, nici nu te descuraja; ia cu tine tot poporul de război și ridică-te și urcă-te la Ai; vezi, am dat în mâna ta pe împăratul din Ai și pe poporul său și cetatea sa și țara sa; ² Și vei face cetății Ai și împăratului său așa cum ai făcut Ierihonului și împăratului său; numai prada ei și vitele ei să le luați ca pradă pentru voi; pune o pândă împotriva cetății, în spatele ei. ³ Și Iosua s-a ridicat împreună cu tot poporul de război, ca să se urce la Ai; și Iosua a ales treizeci de mii de bărbați puternici de valoare și i-a trimis noaptea. ⁴ Și le-a poruncit, spunând: Iată, voi veți pândi împotriva cetății, în spatele cetății; nu vă depărtați prea mult de cetate și fiți gata toți. ⁵ Și eu și tot poporul care este cu mine ne vom apropia de cetate; și se va întâmpla, când vor ieși împotriva noastră, ca la

început, vom fugi dinaintea lor,⁶ (Fiindcă ei vor ieși după noi) până îmi vom atrage de la cetate; fiindcă vor spune: Ei fug dinaintea noastră, ca la început. De aceea vom fugi dinaintea lor.⁷ Atunci vă veți ridica de la pândă și veți lua cetatea, fiindcă DOMNUL Dumnezeu vostru o va da în mâna voastră.⁸ Și va fi, după ce veți lua cetatea, că o veți arde cu foc; să faceți după porunca DOMNULUI. Vedeți, v-am poruncit.⁹ Și Iosua i-a trimis; și ei s-au dus să stea la pândă și s-au așezat între Betel și Ai, la vest de Ai; dar Iosua a rămas în noaptea aceea în mijlocul poporului.¹⁰ Și Iosua s-a sculat dimineață și a numărat poporul și s-a urcat, el și bătrânii lui Israel, înaintea poporului, spre Ai.¹¹ Și tot poporul de război care era cu el s-a urcat și s-a apropiat și au venit înaintea cetății și au așezat tabăra la nord de Ai; și valea era între ei și Ai.¹² Și a luat cam cinci mii de oameni și i-a pus la pândă între Betel și Ai, în partea de vest a cetății.¹³ Și după ce au așezat poporul, toată oștirea care era la nord de cetate și pe cei care pândeau în partea de vest a cetății, Iosua a înaintat în noaptea aceea în mijlocul văii.¹⁴ Și s-a întâmplat, când a văzut împăratul cetății Ai acest lucru, că oamenii din Ai s-au grăbit și s-au sculat devreme; și bărbații cetății au ieșit împotriva lui Israel la luptă, împăratul și tot poporul său, la un timp rânduit, înaintea câmpiei; dar el nu știa că erau în spatele cetății cei ce stăteau la pândă împotriva lui.¹⁵ Și Iosua și tot Israelul s-au prefăcut că sunt bătuți înaintea lor și au fugit pe calea pustiului.¹⁶ Și tot poporul care era în Ai a fost chemat să îi urmărească; și au urmărit pe Iosua și au fost atrași departe de cetate.¹⁷ Și nu

a rămas niciun om în Ai sau în Betel care să nu fi ieșit după Israel; și au lăsat cetatea deschisă și au urmărit pe Israel. ¹⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Întinde sulia care este în mâna ta spre Ai; fiindcă o voi da în mâna ta. Și Iosua a întins spre cetate sulia care era în mâna lui. ¹⁹ Și cei care stăteau la pândă s-au ridicat repede din locul lor și îndată ce și-a întins el mâna au alergat și au intrat în cetate și au luat-o și s-au grăbit și au pus foc cetății. ²⁰ Și când bărbații din Ai s-au întors și au văzut, iată, fumul cetății se urca până la cer, și nu au avut putere să fugă pe o cale sau pe alta; și poporul care fugea spre pustiu s-a întors asupra urmăritorilor. ²¹ Și când Iosua și tot Israelul au văzut că aceia de la pândă au luat cetatea și că fumul cetății se urca, s-au întors și au ucis pe oamenii din Ai. ²² Și ceilalți au ieșit din cetate împotriva lor, astfel că ei erau în mijlocul lui Israel, unii dincoace și alții dincolo; și i-au bătut până nu au lăsat pe niciunul să rămână sau să scape. ²³ Și au prins viu pe împăratul din Ai și l-au adus la Iosua. ²⁴ Și s-a întâmplat, după ce a terminat Israel de ucis pe toți locuitorii din Ai, în câmp, în pustiu unde i-au urmărit și după ce toți au căzut prin ascuțișul sabiei până au fost nimiciți, că toți israeliții s-au întors la Ai și l-au lovit cu ascuțișul sabiei. ²⁵ Și așa a fost, că toți cei ce au căzut în acea zi, deopotrivă bărbați și femei, au fost douăsprezece mii, toți oamenii din Ai. ²⁶ Și Iosua nu și-a tras înapoi mâna pe care o întinse cu sulia, până când a nimicit în întregime pe toți locuitorii din Ai. ²⁷ Israel a luat ca pradă pentru el numai vitele și prada acelei cetăți, conform cuvântului

DOMNULUI, pe care îl poruncise lui Iosua. ²⁸ Și Iosua a ars cetatea Ai și a făcut-o pentru totdeauna un morman, o dărâmatură până în această zi. ²⁹ Și a spânzurat de un lemn pe împăratul din Ai, până la apusul soarelui; și la apusul soarelui, Iosua a poruncit să fie coborât trupul lui mort de pe lemn și să fie aruncat la intrarea porții cetății și deasupra lui să fie ridicată o grămadă mare de pietre, care este până în această zi. ³⁰ Atunci Iosua a zidit un altar DOMNULUI Dumnezeu lui Israel pe muntele Ebal, ³¹ După cum poruncise Moise, servitorul DOMNULUI, copiilor lui Israel, așa cum este scris în cartea legii lui Moise: un altar de pietre întregi, asupra cărora nimeni nu ridicase fierul; și au adus deasupra lui ofrande arse DOMNULUI și au sacrificat ofrande de pace. ³² Și a scris acolo, pe pietre, o copie a legii lui Moise, pe care el o scrisese în prezența copiilor lui Israel. ³³ Și tot Israelul și bătrânii săi și ofițerii și judecătorii săi au stat de o parte și de alta a chivotului, înaintea preoților, leviților, care purtau chivotul legământului DOMNULUI, atât străinul cât și cel care s-a născut între ei; jumătate din ei în dreptul muntelui Garizim și jumătate în dreptul muntelui Ebal, așa cum mai înainte poruncise Moise, servitorul DOMNULUI, ca să binecuvânteze pe poporul lui Israel. ³⁴ Și, după aceea, a citit toate cuvintele legii, binecuvântările și blestemele, conform cu toate cele scrise în cartea legii. ³⁵ Nu a fost un cuvânt din tot ce poruncise Moise, pe care să nu îl fi citit Iosua înaintea întregii adunări a lui Israel și a femeilor și a copilașilor și a străinilor care umblau printe ei.

9

¹ Și s-a întâmplat, când au auzit toți împărații de dincoace de Iordan, din dealuri și de la văi și de pe toate țărmurile Mării celei Mari, în dreptul Libanului, că hetitii și amoriții și canaanitii și ferezitii și hevitii și iebusitii, ² S-au adunat cu un gând, ca să se lupte cu Iosua și cu Israel. ³ Și când locuitorii Gabaonului au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai, ⁴ Au lucrat cu viclesug și s-au dus și s-au prefăcut ca și când ar fi fost ambasadori și au luat saci vechi pe măgarii lor și burdufuri vechi pentru vin, rupte și cârpite, ⁵ Și sandale vechi și cârpite în picioarele lor și haine vechi pe ei; și toată pâinea merindelor lor era uscată și mucegăită. ⁶ Și s-au dus la Iosua în tabără, la Ghilgal, și i-au spus lui și bărbaților lui Israel: Noi am venit dintr-o țară îndepărtată; de aceea acum, faceți alianță cu noi. ⁷ Și bărbații lui Israel au spus heviților: Poate că voi locuiți între noi, cum să facem alianță cu voi? ⁸ Iar ei i-au spus lui Iosua: Suntem servitorii tăi. Și Iosua le-a spus: Cine sunteți și de unde veniți? ⁹ Iar ei i-au spus: Servitorii tăi au venit dintr-o țară foarte îndepărtată, datorită numelui DOMNULUI Dumnezeuul tău; fiindcă am auzit despre faima lui și despre tot ce a făcut în Egipt, ¹⁰ Și despre tot ce a făcut celor doi împărați ai amoriților, care erau dincolo de Iordan, lui Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului, care era în Aștarot. ¹¹ De aceea bătrânii noștri și toți locuitorii țării noastre ne-au vorbit, spunând: Luați cu voi merinde pentru drum și mergeți în întâmpinarea lor și spuneți-le: Suntem servitorii voștri și acum,

faceți alianță cu noi. ¹² Această pâine a noastră, a merindelor, am luat-o caldă din casele noastre în ziua când am ieșit, ca să venim la voi; dar acum, iată, este uscată și mucegăită. ¹³ Și aceste burdufuri de vin, pe care le-am umplut, au fost noi și, iată, s-au rupt; și aceste haine ale noastre și sandalele noastre s-au învechit din cauza lungimii foarte mare a drumului. ¹⁴ Și bărbații lui Israel au luat din merindele lor și nu au căutat sfatul gurii DOMNULUI. ¹⁵ Și Iosua a făcut pace cu ei și a făcut alianță cu ei, ca să îi lase să trăiască; și prinții adunării le-au jurat. ¹⁶ Și s-a întâmplat că, la trei zile după ce au făcut alianță cu ei, au auzit că ei erau vecinii lor și că locuiau între ei. ¹⁷ Și copiii lui Israel au plecat și a treia zi au intrat în cetățile lor. Și cetățile lor erau Gabaon și Chefira și Beerot și Chiriat-Iearim. ¹⁸ Și copiii lui Israel nu i-au bătut, deoarece prinții adunării le juraseră pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel. Și toată adunarea a cântit împotriva prinților. ¹⁹ Și toți prinții au spus către toată adunarea: Le-am jurat pe DOMNUL Dumnezeu lui Israel; de aceea acum, nu ne putem atinge de ei. ²⁰ Aceasta le vom face; îi vom lăsa să trăiască, pentru ca nu cumva furie să vină asupra noastră din cauza jurământului cu care le-am jurat. ²¹ Și prinții le-au spus: Lasă-i să trăiască; dar să fie tăietori de lemne și cărători de apă pentru toată adunarea, așa cum le promiseseră prinții. ²² Și Iosua i-a chemat și le-a vorbit, spunând: Pentru ce ne-ați înșelat, zicând: Suntem foarte departe de voi, când de fapt locuiți în mijlocul nostru? ²³ De aceea acum, sunteți blestemați și nu veți înceta să fiți robi și tăietori de lemne și cărători de apă pentru casa

Dumnezeului meu. ²⁴Și ei au răspuns lui Iosua și au zis: Pentru că s-a spus negreșit servitorilor tăi cum DOMNUL Dumnezeuul tău a poruncit lui Moise, servitorul său, să vă dea toată țara și să nimicească pe toți locuitorii țării dinaintea voastră; de aceea ne-am temut foarte mult pentru viețile noastre, din cauza voastră, și am făcut acest lucru. ²⁵Și acum, iată, suntem în mâna ta; fă cum este bine și drept în ochii tăi să ne faci. ²⁶Și astfel le-a făcut și i-a eliberat din mâna copiilor lui Israel încât nu i-au ucis. ²⁷Și în acea zi Iosua i-a făcut tăietori de lemne și cărători de apă pentru adunare și pentru altarul DOMNULUI, până în această zi, în locul pe care l-ar alege el.

10

¹Și s-a întâmplat, când a auzit Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, cum Iosua luase cetatea Ai și o nimicise în întregime; cum făcuse cetății Ai și împăratului ei, așa cum făcuse Ierihonului și împăratului său; și că locuitorii din Gabaon făcuseră pace cu Israel și erau între ei, ²Că s-au temut foarte mult, pentru că Gabaon era o cetate mare, ca una din cetățile împărătești și era mai mare decât Ai și toți bărbații lui erau puternici. ³De aceea Adoni-Țedec, împăratul Ierusalimului, a trimis la Hoham, împăratul Hebronului, și la Piream, împăratul Iarmutului, și la Iafia, împăratul Lachisului, și la Debir, împăratul Eglonului, spunând: ⁴Urcați-vă la mine și ajutați-mă să batem Gabaon, fiindcă a făcut pace cu Iosua și cu copiii lui Israel. ⁵De aceea, cei cinci împărați ai amoritilor: împăratul Ierusalimului, împăratul Hebronului, împăratul Iarmutu-

lui, împăratul Lachisului și împăratul Eglonului s-au adunat și s-au urcat, ei și toate oștirile lor și au așezat tabăra înaintea Gabaonului și au făcut război împotriva lui. ⁶ Și bărbații din Gabaon au trimis la Iosua în tabără la Ghilgal, spunând: Nu îți trage mâna de la servitorii tăi; urcă-te repede la noi și salvează-ne și ajută-ne; fiindcă toți împărații amoriților care locuiesc în munți s-au adunat împotriva noastră. ⁷ Astfel Iosua s-a urcat din Ghilgal, el și tot poporul de război împreună cu el și toți cei viteji în luptă. ⁸ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, fiindcă i-am dat în mâinile tale; niciun om dintre ei nu va sta înaintea ta. ⁹ De aceea Iosua a venit dintr-o dată asupra lor și s-a urcat din Ghilgal toată noaptea. ¹⁰ Și DOMNUL i-a învins înaintea copiilor lui Israel, și Israel i-a măcelărit cu mare măcel la Gabaon; și i-a urmărit pe drumul care urcă la Bet-Horon și i-a bătut până la Azeca și până la Macheda. ¹¹ Și s-a întâmpat, când fugeau ei dinaintea lui Israel și erau la coborâșul Bet-Horonului, că DOMNUL a aruncat din ceruri pietre mari asupra lor până la Azec și au murit; mai mulți erau cei ce au murit de grindină decât cei pe care i-au ucis copiii lui Israel cu sabia. ¹² Și Iosua a vorbit DOMNULUI în ziua când DOMNUL i-a dat pe amoriți înaintea copiilor lui Israel și a spus în fața lui Israel: Oprește-te soare asupra Gabaonului; și tu, lună, în Valea Aialonului! ¹³ Și soarele s-a oprit și luna a stat până ce poporul s-a răzbunat asupra dușmanilor săi. Nu este scris acest lucru în cartea lui Iașar? Astfel soarele a stat în mijlocul cerurilor și nu s-a grăbit să apună aproape o zi întreagă. ¹⁴ Și nu

a fost zi ca aceasta nici înainte, nici după aceea, când DOMNUL să fi ascultat vocea unui om, fiindcă DOMNUL lupta pentru Israel. ¹⁵ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-au întors în tabără la Ghilgal. ¹⁶ Și acei cinci împărați au fugit și s-au ascuns în peșteră la Macheda. ¹⁷ Și i s-a spus lui Iosua, zicând: Cei cinci împărați au fost găsiți ascunși în peșteră la Macheda. ¹⁸ Și Iosua a spus: Rostogoliți pietre mari la gura peșterii și puneți oameni lângă ea, ca să îi păzească. ¹⁹ Și nu vă opriți, urmăriți pe dușmanii voștri și bateți-i pe cei mai de la urmă dintre ei; nu îi lăsați să intre în cetățile lor, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru i-a dat în mâna voastră. ²⁰ Și s-a întâmplat că, după ce Iosua și copiii lui Israel i-au terminat de măcelărit cu foarte mare măcel, până i-au nimicit, cei ce au scăpat dintre ei au intrat în cetățile întărite. ²¹ Și tot poporul s-a întors în pace în tabără la Iosua, la Macheda; nimeni nu și-a mișcat limba împotriva vreunuia dintre copiii lui Israel. ²² Atunci Iosua a spus: Deschideți gura peșterii și aduceți la mine pe cei cinci împărați din peșteră. ²³ Și au făcut așa și au adus la el, din peșteră, pe cei cinci împărați: pe împăratul Ierusalimului, pe împăratul Hebronului, pe împăratul Iarmutului, pe împăratul Lachisului și pe împăratul Eglonului. ²⁴ Și s-a întâmplat, după ce au adus pe acei împărați la Iosua, că Iosua a chemat pe toți bărbații lui Israel și a spus căpeteniilor bărbaților de război care merseseră cu el: Aproiați-vă, puneți-vă picioarele pe grumajii acestor împărați. Și s-au apropiat și și-au pus picioarele pe grumajii lor. ²⁵ Și Iosua le-a spus: Nu vă temeți, nici nu vă descurajați; fiți tari și curajoși,

fiindcă astfel va face DOMNUL tuturor dușmanilor voștri împotriva cărora luptați. ²⁶ Și, după aceasta, Iosua i-a lovit și i-a ucis și i-a spânzurat pe cinci lemne; și au stat spânzurați pe lemne până seara. ²⁷ Și s-a întâmplat, la timpul apusului soarelui, că Iosua a poruncit și i-au coborât de pe lemne și i-au aruncat în peștera în care se ascunseseră și au pus pietre mari la gura peșterii, care sunt până în ziua aceasta. ²⁸ Și în ziua aceea Iosua a luat Macheda și a lovit-o cu ascuțișul sabiei și a nimicit în întregime pe împăratul ei și toate sufletele care erau în ea; nu a lăsat să rămână niciunul și a făcut împăratului din Macheda cum făcuse împăratului Ierihonului. ²⁹ Atunci Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Macheda la Libna și s-au luptat împotriva Libnei. ³⁰ Și DOMNUL a dat-o și pe ea și pe împăratul ei în mâna lui Israel; și Israel a lovit-o cu ascuțișul sabiei pe ea și toate sufletele care erau în ea; nu a lăsat să rămână niciunul din ea și a făcut împăratului ei cum făcuse împăratului Ierihonului. ³¹ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Libna la Lachis și au așezat tabăra împotriva lui și s-au luptat împotriva lui. ³² Și DOMNUL a dat Lachisul în mâna lui Israel, care l-a luat a doua zi și l-a lovit cu ascuțișul sabiei pe el și pe toate sufletele care erau în el, conform cu toate cele ce făcuse Libnei. ³³ Atunci Horam, împăratul Ghezerului, s-a urcat să ajute Lachisul. Și Iosua l-a bătut, pe el și pe poporul său, până nu a lăsat să îi rămână niciunul. ³⁴ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el a trecut de la Lachis la Eglon; și au așezat tabăra împotriva lui și s-au luptat împotriva lui. ³⁵ Și l-au luat în acea zi și

l-au lovit cu ascuțișul sabiei și în acea zi a nimicit în întregime toate sufletele care erau în el, conform cu toate cele ce făcuseră Lachisului. ³⁶ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a urcat de la Eglon la Hebron și s-au luptat împotriva lui, ³⁷ Și l-au luat și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și pe împăratul lui și toate cetățile lui și toate sufletele care erau în el. Nu a lăsat să rămână niciunul, după toate cele ce făcuseră Eglonului, și l-a nimicit în întregime, pe el și toate sufletele care erau în el. ³⁸ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a întors la Debir și s-au luptat împotriva lui; ³⁹ Și l-a luat și pe împăratul lui și toate cetățile lui; și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și au nimicit în întregime toate sufletele care erau în el; nu au lăsat să rămână niciunul; așa cum făcuse Hebronului, tot așa făcuse Libnei și împăratului ei, tocmai cum a făcut și Debirului și împăratului său. ⁴⁰ Astfel Iosua a bătut toată țara, ținutul deluros și partea de sud și a văii și ținutul izvoarelor și pe toți împărații lor; nu a lăsat să rămână niciunul, ci a nimicit în întregime tot ce sufla, așa cum poruncise DOMNUL Dumnezeuul lui Israel. ⁴¹ Și Iosua i-a bătut de la Cades-Barnea până la Gaza și toată țara Gosen până la Gabaon. ⁴² Și Iosua a luat dintr-o singură dată pe toți acești împărați și țara lor, pentru că DOMNUL Dumnezeuul lui Israel lupta pentru Israel. ⁴³ Și Iosua și tot Israelul împreună cu el s-a întors în tabără la Ghilgal.

11

¹ Și s-a întâmplat, când a auzit Iabin, împăratul Hațorului, că a trimis la Ioba, împăratul Madonului, și la împăratul Șimronului și la împăratul Acșafului, ² Și

la împărății care erau în partea de nord a munților și în câmpiile din sudul Chineretului și în valea și granițele lui Dor în partea de vest, ³ La canaaniți din est și din vest și la amoriți și la hetiti și la fereziti și la iebusiti în munți și la heviți sub poalele Hermonului, în țara Mițpa. ⁴ Și au ieșit, ei și toate oștirile lor cu ei, popor mult, mulțime ca nisipul care este pe țărmul mării și cai și care foarte multe. ⁵ Și când toți acești împărați s-au întâlnit, au venit și au așezat tabăra împreună lângă apele Merom, ca să se lupte împotriva lui Israel. ⁶ Și DOMNUL i-a spus lui Iosua: Nu te teme de ei, fiindcă mâine, pe timpul acesta, îi voi da pe toți, uciși, înaintea lui Israel; să tai tendoanele picioarelor cailor lor și să arzi în foc carele lor. ⁷ Astfel Iosua și tot poporul de război împreună cu el a venit dintr-o dată asupra lor, lângă apele Merom și au căzut asupra lor. ⁸ Și DOMNUL i-a dat în mâna lui Israel care i-a bătut și i-a urmărit până la Sidonul cel mare și până la Misrefot-Maim și până la Valea Mițpa, spre est, și i-a bătut până nu au lăsat să le rămână niciunul. ⁹ Și Iosua le-a făcut cum i-a cerut DOMNUL; a tăiat tendoanele picioarelor cailor lor și a ars în foc carele lor. ¹⁰ Și în timpul acela Iosua s-a întors și a luat Hațorul și a lovit cu sabia pe împăratul lui, fiindcă Hațorul, mai înainte, era capitala tuturor acestor împărății. ¹¹ Și au lovit cu ascuțișul sabiei toate sufletele care erau în el, nimicindu-le în întregime; nu a rămas niciunul să sufle; și a ars cu foc Hațorul. ¹² Și toate cetățile acestor împărați și pe toți împărații lor, Iosua i-a luat și i-a lovit cu ascuțișul sabiei, nimicindu-i în întregime,

așa cum poruncise Moise, servitorul DOMNULUI. ¹³ Dar Israel nu a ars niciuna dintre cetățile care stăteau liniștite în țaria lor, afară numai de Hațor, pe care Iosua a ars-o. ¹⁴ Și copiii lui Israel au luat pentru ei toată prada acestor cetăți și vitele; dar au lovit cu ascuțișul sabiei pe fiecare om, până i-au nimicit; nu au lăsat niciunul să sufle. ¹⁵ Așa cum poruncise DOMNUL servitorului său Moise, tot așa a poruncit Moise lui Iosua; și astfel a făcut Iosua; nu a lăsat nimic nefăcut din tot ce îi poruncise DOMNUL lui Moise. ¹⁶ Astfel Iosua a luat toată țara aceea, dealurile și toată partea de sud și toată țara Gosenului și valea și câmpia și muntele lui Israel și valea aceleia, ¹⁷ De la muntele Halac, care se înalță spre Seir, până la Baal-Gad, în valea Libanului, sub poala muntelui Hermon; și a luat pe toți împărații lor și i-a bătut și i-a ucis. ¹⁸ Iosua a făcut mult timp război cu toți acești împărați. ¹⁹ Nu a fost cetate care să fi făcut pace cu copiii lui Israel, în afară de heviții care locuiau în Gabaon; pe toate celelalte le-au luat prin război. ²⁰ Fiindcă era de la DOMNUL să își împietrească inimile, ca să iasă împotriva lui Israel la război, ca el să îi nimicească în întregime și să nu găsească nicio favoare, ci să îi nimicească, după cum îi poruncise DOMNUL lui Moise. ²¹ Și în timpul acela Iosua a venit și a stârpit pe anachimii din toți munții, din Hebron, din Debir, din Anab și din toți munții lui Iuda și din toți munții lui Israel; Iosua i-a nimicit în întregime cu cetățile lor. ²² Nu a rămas niciunul dintre anachimi în țara copiilor lui Israel; au rămas numai în Gaza, la Gat și la Asdod. ²³ Și Iosua a luat toată țara, conform cu toate câte

îi spusese DOMNUL lui Moise; și Iosua a dat-o de moștenire lui Israel, după împărțirile lor pe triburi. Și țara s-a odihnit de război.

12

¹ Și aceștia sunt împărații din țară pe care i-au bătut copiii lui Israel și a căror țară au luat-o în stăpânire dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui, de la râul Arnonului până la muntele Hermon și toată câmpia spre est: ² Pe Sihon, împăratul amoritilor, care locuia în Hesbon și domnea de la Aroer, care este pe malul râului Arnon și de la mijlocul râului și peste jumătate din Galaad, până la râul Iaboc, care este granița copiilor lui Amon; ³ Și de la câmpie până la Marea Chineret, spre est și până la marea câmpiei, adică Marea Sărată, spre est, pe drumul spre Bet-Ieșimot și de la sud, sub poalele lui Asdod-Pisga; ⁴ Și ținutul lui Og, împăratul Basanului, din rămășița uriașilor, care locuia la Aștarot și la Edrei, ⁵ Și domnea în muntele Hermon și în Salca și peste tot Basanul, până la granița gheșuriților și a maacatiților și peste jumătate din Galaad, granița lui Sihon, împăratul Hesbonului. ⁶ Pe aceștia i-a bătut Moise, servitorul DOMNULUI și copiii lui Israel; și Moise, servitorul DOMNULUI, a dat-o în stăpânire rubeniților, gadiților și la jumătate din tribul lui Manase. ⁷ Și aceștia sunt împărații din țară pe care i-au bătut Iosua și copiii lui Israel dincoace de Iordan, spre vest, de la Baal-Gad în valea Libanului până la muntele Halac, care se înalță spre Seir, pe care Iosua a dat-o în stăpânire triburilor lui Israel, după împărțirile lor; ⁸ În munți și în văi și în câmpii

și în ținutul izvoarelor și în pustiu și la sud: pe hetiti, pe amoriți și pe canaaniți, pe fereziți, pe heviti și pe iebusiți: ⁹ Împăratul Ierihonului, unul; împăratul cetății Ai, care este lângă Betel, unul; ¹⁰ Împăratul Ierusalimului, unul; împăratul Hebronului, unul; ¹¹ Împăratul Iarmutului, unul; împăratul Lachisului, unul; ¹² Împăratul Eglonului, unul; împăratul Ghezerului, unul; ¹³ Împăratul Debirului, unul; împăratul Ghederului, unul; ¹⁴ Împăratul Hornei, unul; împăratul Aradului, unul; ¹⁵ Împăratul Libnei, unul; împăratul Adulamului, unul; ¹⁶ Împăratul Machedei, unul; împăratul Betelului, unul; ¹⁷ Împăratul Tapuahului, unul; împăratul Heferului, unul; ¹⁸ Împăratul Afecului, unul; împăratul Lașaronului, unul; ¹⁹ Împăratul Madonului, unul; împăratul Hațorului, unul; ²⁰ Împăratul Șimron-Meronului, unul; împăratul Așafului, unul; ²¹ Împăratul Taanacului, unul; împăratul Meghidoului, unul; ²² Împăratul Chedeșului, unul; împăratul Iocneamului, în Carmel, unul; ²³ Împăratul Dorului, în ținutul lui Dor, unul; împăratul națiunilor din Ghilgal, unul; ²⁴ Împăratul Tirței, unul. Toți împărații erau treizeci și unu.

13

¹ Și Iosua era bătrân și înaintat în zile și DOMNUL i-a spus: Tu ești bătrân și înaintat în zile și mai rămâne foarte mult pământ de luat în stăpânire. ² Acesta este pământul care mai rămâne: toate ținuturile filistenilor și tot ținutul gheșuriților,

³ De la Șihor, care este înaintea Egiptului, până la ținutul Ecronului spre nord, socotit al canaanitilor: cinci conducători ai filistenilor; gaziții și asdodiții și ascaloniții, gatiții și ecroniții, de asemenea și avitii; ⁴ De la sud, toată țara canaanitilor și Meara, care este lângă sidonieni, până la Afec, până la ținutul amoritilor; ⁵ Și țara ghibliților și tot Libanul, spre răsăritul soarelui, de la Baal-Gad sub poala muntelui Hermon până la intrarea în Hamat; ⁶ Toți locuitorii ținutului muntos de la Liban până la Misrefot-Maim și toți sidonienii; pe aceștia eu îi voi alunga dinaintea copiilor lui Israel; numai împarte-o israeliților prin sort ca moștenire lui Israel, așa cum ți-am poruncit. ⁷ De aceea acum, împarte țara aceasta ca moștenire celor nouă triburi și jumătății tribului lui Manase. ⁸ Cu acesta, rubeniții și gadiții și-au luat moștenirea lor, pe care le-a dat-o Moise, dincolo de Iordan, spre est, după cum le-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI: ⁹ De la Aroer, care este pe malul râului Arnon și cetatea care este în mijlocul râului și toată câmpia Medeba până la Dibon; ¹⁰ Și toate cetățile lui Sihon, împăratul amoritilor, care domnea în Hesbon, până la ținutul copiilor lui Amon; ¹¹ Și Galaadul și ținutul gheșuriților și al maacatiților și tot muntele Hermon și tot Basanul până la Salca, ¹² Toată împărăția lui Og, în Basan, care domnea în Aștarot și în Edrei, care a supraviețuit din rămășița uriașilor; căci pe aceștia Moise i-a bătut și i-a alungat. ¹³ Cu toate acestea copiii lui Israel nu i-au alungat pe gheșuriți, nici pe maacatiți; ci gheșuriții și maacatiții locuiesc în mijlocul lui Israel până

în ziua aceasta. ¹⁴ Numai tribului lui Levi nu i-a dat moștenire; sacrificiile prin foc ale DOMNULUI Dumnezeuului lui Israel, acestea sunt moștenirea lor, după cum le spusese El. ¹⁵ Și Moise a dat o moștenire tribului copiilor lui Ruben, după familiile lor. ¹⁶ Și ținutul lor a fost de la Aroer, care este pe malul râului Arnon și cetatea care este în mijlocul râului și toată câmpia de lângă Medeba; ¹⁷ Hesbon și toate cetățile sale, care sunt la câmpie; Dibon și Bamot-Baale și Bet-Baal-Meon, ¹⁸ Și Iahaț și Chedemot și Mefaat, ¹⁹ Și Chiriataim și Sibma și Țeret-Șaharul, în muntele văii, ²⁰ Și Bet-Peor și Asdod-Pisga și Bet-Ieșimot, ²¹ Și toate cetățile câmpiei și toată împărăția lui Sihon, împăratul amoritilor, care domnea la Hesbon, pe care l-a bătut Moise, pe el și pe prinții Madianului; pe Evi și pe Rechem și pe Țur și pe Hur și pe Reba, care erau conducători ai lui Sihon, locuitori în țară. ²² Pe Balaam, fiul lui Beor, ghicitorul, l-au ucis copiii lui Israel, și el a fost printre cei uciși cu sabia de către ei. ²³ Și granița copiilor lui Ruben a fost Iordanul și malul lui. Aceasta era moștenirea copiilor lui Ruben, după familiile lor, cetățile și satele lor. ²⁴ Și Moise a dat o moștenire tribului lui Gad, copiilor lui Gad, după familiile lor. ²⁵ Și ținutul lor a fost Iaezer și toate cetățile Galaadului și jumătate din țara copiilor lui Amon până la Aroer, care este în dreptul Rabei; ²⁶ Și de la Hesbon până la Ramat-Mițpa și Betonim și de la Mahanaim până la ținutul Debirului; ²⁷ Și în vale, Bet-Haram și Bet-Nimra și Sucot și Țafon, rămășița împărăției lui Sihon, împăratul Hesbonului, Iordanul și malul lui până la capătul mării Chinereta, dincolo de Iordan, spre

est. ²⁸ Aceasta este moștenirea copiilor lui Gad, după familiile lor, cetățile și satele lor. ²⁹ Și Moise a dat o moștenire jumătății tribului lui Manase; și aceasta era moștenirea jumătății tribului copiilor lui Manase, după familiile lor. ³⁰ Ținutul lor a fost de la Mahanaim, tot Basanul, toată împărăția lui Og, împăratul Basanului, și toate satele lui Iair, care sunt în Basan, șazeci de cetăți. ³¹ Și jumătate din Galaad și Aștarot și Edrei, cetățile împărăției lui Og în Basan, aparțineau copiilor lui Machir, fiul lui Manase, ale jumătății copiilor lui Machir, după familiile lor. ³² Acestea sunt cele pe care le-a împărțit Moise ca moștenire în câmpiile Moabului, dincolo de Iordan lângă Ierihon, spre est. ³³ Dar Moise nu a dat moștenire tribului lui Levi; DOMNUL Dumnezeul lui Israel, El este moștenirea lor, așa cum le spusese El.

14

¹ Și acestea sunt țările pe care le-au moștenit copiii lui Israel în țara Canaanului, pe care le-au împărțit lor, ca moștenire, preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun, și capii părinților triburilor copiilor lui Israel. ² Moștenirea lor a fost prin sort, așa cum poruncise DOMNUL prin mâna lui Moise, la nouă triburi și la o jumătate de trib. ³ Fiindcă Moise dăduse moștenirea celor două triburi și jumătății de trib dincolo de Iordan, dar leviților nu le dăduse moștenire între ei. ⁴ Căci copiii lui Iosif erau două triburi: Manase și Efraim; de aceea nu au dat parte leviților în țară, în afară de cetăți de locuit și împrejurimile lor pentru turmele lor și pentru averea lor. ⁵ Așa cum poruncise DOMNUL lui

Moise, așa au făcut copiii lui Israel și au împărțit țara. ⁶ Atunci copiii lui Iuda au venit la Iosua în Ghilgal; și Caleb, fiul lui Iefune chenezitul, i-a spus: Tu știi lucrul pe care l-a spus DOMNUL lui Moise, omul lui Dumnezeu, despre mine și despre tine, în Cades-Barnea. ⁷ Eu eram de patruzeci de ani când m-a trimis Moise, servitorul DOMNULUI, din Cades-Barnea să spionez țara; și i-am adus știre așa cum era în inima mea. ⁸ Totuși, frații mei care se urcaseră cu mine, au făcut să se topească inima poporului, dar eu l-am urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeuul meu. ⁹ Și Moise a jurat în ziua aceea, spunând: Negreșit, pământul pe care ți-a călcat piciorul va fi moștenirea ta și a copiilor tăi pentru totdeauna, pentru că l-ai urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeuul meu. ¹⁰ Și acum, iată, DOMNUL m-a păstrat viu, așa cum a spus, acești patruzeci și cinci de ani, de când a spus DOMNUL cuvântul acesta către Moise, când umbla Israel prin pustiu; și acum, iată, astăzi sunt de optzeci și cinci de ani. ¹¹ Sunt încă tot așa de tare astăzi ca și în ziua în care m-a trimis Moise; cum era tăria mea atunci, așa este tăria mea acum, pentru război, de asemenea pentru a ieși și pentru a intra. ¹² Și acum, dă-mi muntele acesta, despre care a vorbit DOMNUL în ziua aceea; fiindcă ai auzit în ziua aceea cum anachimii erau acolo și că cetățile erau mari și întărite. Dacă este așa, că DOMNUL este cu mine, atunci îi voi alunga, așa cum a spus DOMNUL. ¹³ Și Iosua l-a binecuvântat și a dat Hebronul ca moștenire lui Caleb, fiul lui Iefune. ¹⁴ De aceea, Hebronul a ajuns moștenirea lui Caleb, fiul lui Iefune chenezitul, până în ziua

aceasta, pentru că a urmat pe deplin pe DOMNUL Dumnezeuul lui Israel. ¹⁵ Și numele Hebronului era mai înainte Chiriat-Arba; Arba era un om mare printre anachimi. Și țara s-a odihnit de război.

15

¹ Acesta a fost sortul tribului copiilor lui Iuda după familiile lor, până la granița cu Edom, pustiul Țin, spre sud, era cel mai îndepărtat ținut dinspre sud. ² Și granița lor dinspre sud era de la țărmlul Mării Sărate, de la golful care se întoarce spre sud; ³ Și ieșea dinspre sud la Maal-Acrabim și trecea până la Țin și se urca pe la sud spre Cades-Barnea și trecea la Hețron și urca spre Adar și face o rotire până la Carca. ⁴ Și trecea spre Ațmon și ieșea la râul Egiptului; și ieșirile aceluia ținut erau la mare. Acesta să fie ținutul vostru spre sud. ⁵ Și marginea de est era Marea Sărată până la capătul Iordanului. Și marginea dinspre partea de nord era de la golful mării care este la capătul Iordanului; ⁶ Și granița urca spre Bet-Hogla și trecea spre nord de Bet-Araba; și granița se urca până la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben; ⁷ Și granița urca spre Debir, de la valea lui Acor, și se întorcea spre nord spre Ghilgal, care este în dreptul urcării Adumim, care este la sud de râu; și granița trecea spre apele din En-Şemeş și ieșirile erau la En-Roguel; ⁸ Și granița urca pe valea fiului lui Hinom către latura de sud a Iebusului, care este Ierusalimul; și granița se urca până la vârful muntelui care este în fața văii lui Hinom spre vest, care este la capătul văii uriașilor, spre nord. ⁹ Și granița a fost trasă de la vârful muntelui până la fântâna Neftoah și ieșea

spre cetățile muntelui Efron; și granița a fost trasă prin Baala, care este Chiriat-Iearim; ¹⁰ Și granița înconjura de la Baala spre vest până la muntele Seir și trecea spre latura muntelui Iearim, care este Chesalon, spre partea de nord și cobora la Bet-Şemeş și trecea pe la Timna. ¹¹ Și granița ieșea la latura Ecronului spre nord; și granița a fost trasă spre Şicron și trecea de muntele Baala și ieșea spre Iabneel; și ieșirile ținutului erau la mare. ¹² Și granița de vest era Marea cea Mare și țărmlul ei. Acesta este ținutul copiilor lui Iuda, de jur-împrejur după familiile lor. ¹³ Și lui Caleb, fiul lui Iefune, i-a dat o parte între copiii lui Iuda, conform poruncii DOMNULUI către Iosua, adică cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care este Hebron. ¹⁴ Și Caleb a alungat de acolo pe cei trei fii ai lui Anac: pe Şeşai și pe Ahiman și pe Talmai, copiii lui Anac. ¹⁵ Și de acolo s-a urcat la locuitorii Debirului; iar numele Debirului mai înainte era Chiriat-Sefer. ¹⁶ Și Caleb a spus: Celui care va bate Chiriat-Seferul și îl va lua îi voi da de soție pe Acsa, fiica mea. ¹⁷ Și Otniel, fiul lui Chenaz, fratele lui Caleb, l-a luat; iar el i-a dat de soție pe fiica sa, Acsa. ¹⁸ Și s-a întâmplat, când a venit ea la el, că l-a provocat să ceară de la tatăl ei un câmp; și ea s-a dat jos de pe măgar; și Caleb i-a spus: Ce vorești? ¹⁹ Iar ea a răspuns: Dă-mi o binecuvântare, fiindcă mi-ai dat un pământ din sud, dă-mi și izvoare de apă. Și i-a dat izvoarele de sus și izvoarele de jos. ²⁰ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Iuda, după familiile lor. ²¹ Și cetățile din partea cea mai depărtată a copiilor lui Iuda, către ținutul Edomului, dinspre sud, au fost Cabteel și Eder și Iagur, ²² Și Kinah și Dimona și

Adada, ²³ Și Chedeș și Hațor și Itnan, ²⁴ Și Zif și Telem și Bealot, ²⁵ Și Hațor, Hadata și Cheriot și Hețron, care este Hațor, ²⁶ Amam și Șema și Molada, ²⁷ Și Hațar-Gada și Heșmon și Bet-Palet, ²⁸ Și Hațar-Șual și Beer-Șeba și Biziotia, ²⁹ Baala și Iim și Ațem; ³⁰ Și Eltolad și Chesil și Horma, ³¹ Și Țiclag și Madmana și Sansana, ³² Și Lebaot și Șilhim și Ain și Rimon; toate cetățile sunt douăzeci și nouă, cu satele lor. ³³ Și în vale erau Eștaol și Toreea și Așna, ³⁴ Și Zanoah și En-Ganim, Tapuah și Enam, ³⁵ Și Iarmut și Adulam, Soco și Azeca, ³⁶ Și Șaaraim și Aditaim și Ghedera și Ghederotaim; paisprezece cetăți cu satele lor. ³⁷ Țenan și Hadașa și Migdal-Gad, ³⁸ Și Dilean și Mițpa și Iocteel, ³⁹ Lachis și Boțcat și Eglon, ⁴⁰ Și Cabon și Lahmam și Chitliș, ⁴¹ Și Ghederot și Bet-Dagon și Naama și Macheda; șaisprezece cetăți cu satele lor. ⁴² Libna și Eter și Așan, ⁴³ Și Iiftah și Așna și Nețib, ⁴⁴ Și Cheila și Aczib și Marea; nouă cetăți cu satele lor. ⁴⁵ Ecron cu orașele sale și satele sale. ⁴⁶ De la Ecron până la mare, toate vecinătățile Asdodului cu satele lor; ⁴⁷ Asdod cu orașele sale și satele sale; Gaza cu orașele sale și satele sale, până la râul Egiptului și marea cea mare și malul ei. ⁴⁸ Și în munți: Șamir și Iatir și Soco, ⁴⁹ Și Dana și Chiriatsana, care este Debir, ⁵⁰ Și Anab și Eștemo și Anim, ⁵¹ Și Gosen și Holon și Ghilo; unsprezece cetăți cu satele lor; ⁵² Arab și Duma și Eșean, ⁵³ Și Ianum și Bet-Tapuah și Afeca, ⁵⁴ Și Humta și Chiriat-Arba, care este Hebron și Țior; nouă cetăți cu satele lor. ⁵⁵ Maon, Carmel și Zif și Iuta, ⁵⁶ Și Izreel și Iocdeam și Zanoah, ⁵⁷ Cain, Ghibea și Timna; zece cetăți și satele lor. ⁵⁸ Halhul, Bet-Țur și Ghedor,

⁵⁹ Și Maarat și Bet-Anot și Eltecon; șase cetăți cu satele lor; ⁶⁰ Chiriati-Baal, care este Chiriati-Iearim și Raba; două cetăți cu satele lor. ⁶¹ În pustiu: Bet-Araba, Midin și Secaca, ⁶² Și Nibșan și cetatea sării și En-Ghedi; șase cetăți cu satele lor. ⁶³ Cât despre iebsuși care locuiau în Ierusalim, copiii lui Iuda, nu au putut să îi alunge; și iebsușii locuiesc cu copiii lui Iuda în Ierusalim până în această zi.

16

¹ Și sorțul copiilor lui Iosif a ieșit de la Iordanul de lângă Ierihon până la apele Ierihonului către est, până la pustiu care urcă de la Ierihon spre muntele Betel; ² Și ieșea de la Betel spre Luz și trecea până la granița arhiților spre Atarot, ³ Și cobora spre vest până la ținutul iașletitilor, până la ținutul Bet-Oronului de jos și până la Ghezer; și ieșirile lui erau la mare. ⁴ Astfel copiii lui Iosif, Manase și Efraim, și-au luat moștenirea. ⁵ Și granița copiilor lui Efraim, după familiile lor, era așa: granița moștenirii lor spre est era Atarot-Adar până la Bet-Horonul de sus; ⁶ Și ținutul ieșea spre vest la Micmetat în partea de nord; și granița se întorcea înspre est până la Taanat-Șilo și trecea înspre est până la Ianoah. ⁷ Și cobora de la Ianoah la Atarot și la Naarata și atingea Ierihonul și ieșea la Iordan. ⁸ De la Tapuah, granița mergea spre vest, până la râul Cana; și ieșirile lui erau la mare. Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Efraim, după familiile lor, ⁹ Și cetățile care au fost puse deoparte pentru copiii lui Efraim au fost în mijlocul moștenirii copiilor lui Manase, toate cetățile și satele lor. ¹⁰ Iar ei nu i-au alungat pe canaanii

care locuiau în Ghezer, ci canaaniii au locuit în mijlocul lui Efraim până în ziua aceasta și servesc, dând tribut.

17

¹ A fost de asemenea un sorț și pentru tribul lui Manase, căci el era întâiul-născut al lui Iosif; pentru Machir, întâiul-născut al lui Manase, tatăl lui Galaad, pentru că el a fost bărbat de război, de aceea a avut Galaadul și Basanul. ² A fost de asemenea un sorț și pentru ceilalți copii ai lui Manase, după familiile lor: pentru copiii lui Abiezer și pentru copiii lui Helec și pentru copiii lui Azriel și pentru copiii lui Sihem și pentru copiii lui Hefer și pentru copiii lui Șemida; aceștia sunt copiii de parte bărbătească ai lui Manase, fiul lui Iosif, după familiile lor. ³ Și Telofhad, fiul lui Hefer, fiul lui Galaad, fiul lui Machir, fiul lui Manase, nu avea fii, ci fiice; și acestea sunt numele fiicelor sale: Mahla și Noa, Hogla, Milca și Tirța. ⁴ Și ele au venit aproape, în fața preotului Eleazar, și în fața lui Iosua, fiul lui Nun, și în fața prinților, spunând: DOMNUL a poruncit lui Moise să ni se dea o moștenire între frații noștri. De aceea, conform poruncii DOMNULUI, Eleazar le-a dat o moștenire între frații tatălui lor. ⁵ Și au căzut lui Manase zece părți, în afară de țara Galaadului și de Basan, care sunt dincolo de Iordan. ⁶ Pentru că fiicele lui Manase au avut o moștenire între copiii lui; și ceilalți fii ai lui Manase au avut țara Galaadului. ⁷ Și ținutul lui Manase era de la Așer până la Micmetat, care este înaintea Sihemului; și granița mergea spre dreapta până la locuitorii din En-Tapuah.

⁸ Iar Manase a avut țara Tapuahului, iar Tapuah, pe granița lui Manase, era al copiilor lui Efraim. ⁹ Și ținutul cobora până la râul Cana, spre partea de sud a râului; aceste cetăți erau ale lui Efraim, între cetățile lui Manase; de asemenea ținutul lui Manase era spre partea de nord a râului și ieșirile lui erau la mare. ¹⁰ Spre sud era al lui Efraim și spre nord, al lui Manase; și marea este marginea lui; și se întâlnea la Așer spre nord și la Isahar spre est. ¹¹ Și Manase avea în Isahar și în Așer, Bet-Șeanul cu orașele lui și Ibleamul cu orașele lui și pe locuitorii din Dor cu orașele lui și pe locuitorii din En-Dor cu satele lui și pe locuitorii din Taanac cu satele lui și pe locuitorii din Meghido cu satele lui, adică trei țări. ¹² Totuși copiii lui Manase nu au putut alunga locuitorii cetăților acestora; iar canaaniții au dorit să rămână în țara aceea. ¹³ Și s-a întâmplat, când s-au întărit copiii lui Israel, că i-au făcut pe canaaniți să dea tribut, dar nu i-au alungat în întregime. ¹⁴ Și copiii lui Iosif au vorbit lui Iosua, spunând: De ce mi-ai dat ca moștenire doar un singur sort și o singură parte, văzând că eu sunt popor mare așa cum m-a binecuvântat DOMNUL până acum? ¹⁵ Și Iosua le-a răspuns: Dacă ești popor mare, urcă-te la pădure și taie-o pentru tine, acolo, în țara ferezitilor și a uriașilor, dacă muntele Efraim este prea strâmt pentru tine. ¹⁶ Și copiii lui Iosif au spus: Dealul nu este de ajuns pentru noi; și toți canaaniții care locuiesc în țara văii și cei care sunt în Bet-Șean și în satele sale și de asemenea cei care sunt în valea Izreel au care de fier. ¹⁷ Și Iosua a vorbit casei lui Iosif, lui Efraim și lui Manase, spunând: Tu ești popor mare și ai putere mare; nu

vei avea doar un singur sort, ¹⁸ Ci muntele va fi al tău și fiindcă este pădure, taie-o și ieșirile sale vor fi ale tale, fiindcă vei alunga pe canaaniți, deși au care de fier și deși sunt puternici.

18

¹ Și toată adunarea copiilor lui Israel s-a adunat la Șilo și au așezat acolo tabernacolul întâlnirii. Și țara era supusă înaintea lor. ² Și au rămas între copiii lui Israel șapte triburi care nu își primiseră încă moștenirea. ³ Și Iosua a spus copiilor lui Israel: Până când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire țara pe care v-a dat-o DOMNUL Dumnezeuul părinților voștri? ⁴ Dați dintre voi trei oameni de fiecare trib și îi voi trimite și să se ridice și să meargă prin țară și să o descrie conform moștenirii lor și să vină la mine. ⁵ Și să o împartă în șapte părți; Iuda să rămână în ținutul său spre sud, iar casa lui Iosif să rămână în ținutul său spre nord. ⁶ Să faceți așadar o descriere a țării în șapte părți și să o aduceți aici, la mine, ca să arunc aici sort pentru voi înaintea DOMNULUI Dumnezeuul nostru. ⁷ Dar leviții nu au parte între voi, fiindcă preoția DOMNULUI este moștenirea lor. Și Gad, Ruben și jumătate din tribul lui Manase și-au primit dincolo de Iordan, la est, moștenirea pe care le-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI. ⁸ Și bărbații s-au ridicat și au plecat; și Iosua a poruncit celor care s-au dus să descrie țara, spunând: Mergeți și umblați prin țară și faceți o descriere a ei și întoarceți-vă la mine, ca să arunc sort pentru voi, înaintea DOMNULUI, aici la Șilo. ⁹ Și bărbații s-au dus și au trecut prin țară și au descris-o într-

o carte, în șapte părți, după cetăți; și au venit din nou la Iosua în tabără, la Șilo. ¹⁰ Și Iosua a aruncat sort pentru ei la Șilo, înaintea DOMNULUI; și Iosua a împărțit acolo țara copiilor lui Israel, conform împărțirilor lor. ¹¹ Și a ieșit sortul tribului copiilor lui Benjamin, după familiile lor, și ținutul sortului lor a ieșit între copiii lui Iuda și copiii lui Iosif. ¹² Și granița lor dinspre partea de nord era de la Iordan; și granița urca spre latura Ierihonului spre nord și se urca prin munți spre vest; și ieșirile lui erau la pustiul Bet-Aven. ¹³ Și granița trecea de acolo spre Luz către latura de sud a Luzului, care este Betel; și granița cobora spre Atarot-Adar, de lângă dealul care este în partea de sud a Bet-Horonului de jos. ¹⁴ Și granița a fost trasă de acolo și înconjura către colțul mării, spre sud de la dealul care este înaintea Bet-Horonului către sud; și ieșirile lui erau la Chiriat-Baal, care este Chiriat-Iearim, o cetate a copiilor lui Iuda; aceasta era partea dinspre vest. ¹⁵ Și partea de sud era de la capătul Chiriat-Iearimului; și ținutul ieșea spre vest și ieșea spre izvorul apelor Neftoah. ¹⁶ Și granița cobora la capătul muntelui care este înaintea văii fiului lui Hinom, care este în valea uriașilor spre nord și cobora până la valea lui Hinom, în latura de sud a iebusiților și cobora la En-Roguel; ¹⁷ Și a fost trasă de la nord și ieșea la En-Şemeş și ieșea spre Ghelilot, care este în fața urcuşului Adumim și cobora la piatra lui Bohan, fiul lui Ruben, ¹⁸ Și trecea spre latura din dreptul Arabei spre nord și cobora până la Araba. ¹⁹ Și granița trecea spre latura Bet-Hoglei spre nord; și ieșirile ținutului erau

la golful de nord al Mării Sărate, la capătul de sud al Iordanului; acesta era ținutul de sud. ²⁰ Și Iordanul era granița lui în partea de est. Aceasta era moștenirea copiilor lui Benjamin, cu ținuturile ei de jur-împrejur, după familiile lor. ²¹ Și cetățile tribului copiilor lui Benjamin, după familiile lor, erau: Ierihon și Bet-Hogla și valea Chețiț, ²² Și Bet-Araba și Țemaraim și Betel, ²³ Și Avim și Para și Ofra, ²⁴ Și Chefar-Amonai și Ofni și Gaba; douăsprezece cetăți cu satele lor. ²⁵ Gabaon și Rama și Beerot, ²⁶ Și Mițpa și Chefira și Moța, ²⁷ Și Rechem și Iirpeel și Tareala, ²⁸ Și Țela și Elef și Iebus, care este Ierusalim, Ghibeat și Chiriat; paisprezece cetăți cu satele lor. Aceasta este moștenirea copiilor lui Benjamin, după familiile lor.

19

¹ Și al doilea sort a ieșit pentru Simeon, pentru tribul copiilor lui Simeon, după familiile lor. Și moștenirea lor a fost în mijlocul moștenirii copiilor lui Iuda. ² Și ei au avut în moștenirea lor: Beer-Șeba sau Șeba și Molada, ³ Și Hațar-Șual și Bala și Ațem, ⁴ Și Eltolad și Betul și Horma, ⁵ Și Țiclag și Bet-Marcabot și Hațar-Susa, ⁶ Și Bet-Lebaot și Șaruhen; treisprezece cetăți cu orașele lor; ⁷ Ain, Rimon și Eter și Așan; patru cetăți cu orașele lor; ⁸ Și toate satele care erau în jurul acestor cetăți, până la Baalat-Beer, care este Ramatul de sud. Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Simeon, după familiile lor. ⁹ Moștenirea copiilor lui Simeon a fost luată din partea copiilor lui Iuda, fiindcă partea copiilor lui Iuda era prea mare pentru ei; de aceea copiii lui Simeon au avut moștenire în mijlocul

moștenirii lor. ¹⁰ Și al treilea sort a ieșit pentru copiii lui Zabulon, după familiile lor și ținutul moștenirii lor a fost până la Sarid. ¹¹ Și granița lor se urca spre mare și Mareala și atingea Dabeșetul și atingea râul care este în dreptul Iocneamului. ¹² Și se întorcea de la Sarid spre est, spre răsăritul soarelui, până la granița lui Chislot-Tabor și ieșea la Dabarat și se urca la Iafia. ¹³ Și de acolo trecea spre est la Ghita-Hefer, la Ita-Cațin și ieșea la Rimon la Neea. ¹⁴ Și granița se întorcea spre nord la Hanaton și ieșirile lui sunt în valea Iiftah-Elului; ¹⁵ Și Catat și Nahalal și Șimron și Iideala și Betleem; douăsprezece cetăți cu satele lor. ¹⁶ Aceasta este moștenirea copiilor lui Zabulon, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor. ¹⁷ Și sortul al patrulea a ieșit pentru Isahar, pentru copiii lui Isahar, după familiile lor. ¹⁸ Și granița lor a fost până la Izreel și Chesulot și Sunem, ¹⁹ Și Hafaraim și Șion și Anaharat, ²⁰ Și Rabit și Chișion și Abet, ²¹ Și Remet și En-Ganim și En-Hada și Bet-Pațeț. ²² Și ținutul atingea Taborul și Șahațima și Bet-Șemeș; și ieșirile ținutului lor erau la Iordan; șaisprezece cetăți cu satele lor. ²³ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Isahar, după familiile lor, cetățile cu orașele lor. ²⁴ Și sortul al cincilea a ieșit pentru tribul copiilor lui Așer, după familiile lor. ²⁵ Și ținutul lor era Helcat și Hali și Beten și Acșaf, ²⁶ Și Alamelec și Amead și Mișeal; și atingea Carmelul, spre vest și Șihor-Libnat, ²⁷ Și se întorcea spre răsăritul soarelui la Bet-Dagon și atingea Zabulonul și valea Iiftah-El spre nord de Bet-Emec și Neiel și ieșea la Cabul, în stânga, ²⁸ Și Ebron și Rehob și Hamon și Cana, până la Sidonul

cel mare; ²⁹ Și ținutul se întorcea la Rama și până la cetatea întărită a Tirului; și ținutul se întorcea la Hosa și ieșirile lui erau la mare, de la mal până la Aczi; ³⁰ Și Uma și Afec și Rehob: douăzeci și două de cetăți cu satele lor. ³¹ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Așer, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor. ³² Sortul al șaselea a ieșit pentru copiii lui Neftali, pentru copiii lui Neftali după familiile lor. ³³ Și ținutul lor era de la Helef, de la Alon până la Țaananim; și Adami-Necheb și Iabneel, până la Lacum; și ieșirile lui erau la Iordan. ³⁴ Și ținutul se întorcea de la vest la Aznot-Tabor și de acolo ieșea la Hucoc și se atingea de Zabulon spre sud; și se atingea de Așer spre vest și de Iuda pe Iordan, spre răsăritul soarelui. ³⁵ Și cetățile fortificate sunt: Țidim, Țer și Hamat, Racat și Chineret, ³⁶ Și Adama și Rama și Hațor, ³⁷ Și Chedeș și Edrei și En-Hațor, ³⁸ Și Iiereon și Migdal-El și Horem și Bet-Anat și Bet-Șemeș; nouăsprezece cetăți cu satele lor. ³⁹ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Neftali, după familiile lor, cetățile și satele lor. ⁴⁰ Sortul al șaptelea a ieșit pentru tribul copiilor lui Dan, după familiile lor. ⁴¹ Și ținutul moștenirii lor era Țoreea și Eștaol și Ir-Șemeș, ⁴² Și Șaalabin și Aialon și Iitla, ⁴³ Și Elon și Timnata și Ecron, ⁴⁴ Și Elteche și Ghibeton și Baalat, ⁴⁵ Și Iehud și Bene-Berac și Gat-Rimon, ⁴⁶ Și Me-Iarcon și Racon, cu granița în dreptul lui Iafo. ⁴⁷ Și ținutul copiilor lui Dan se întindea prea puțin pentru ei; de aceea copiii lui Dan s-au urcat și s-au luptat împotriva Leșemului și l-au luat și l-au lovit cu ascuțișul sabiei și l-au luat în stăpânire și au locuit în el și l-au

numit Leșem-Dan, după numele lui Dan, tatăl lor. ⁴⁸ Aceasta este moștenirea tribului copiilor lui Dan, după familiile lor, aceste cetăți cu satele lor. ⁴⁹ Și după ce au terminat de împărțit ca moștenire țara, după ținuturile ei, copiii lui Israel au dat o moștenire în mijlocul lor lui Iosua, fiul lui Nun; ⁵⁰ Conform poruncii DOMNULUI i-au dat cetatea pe care a cerut-o, Timnat-Serah, în muntele Efraim; și el a zidit cetatea și a locuit în ea. ⁵¹ Acestea sunt moștenirile pe care preotul Eleazar și Iosua, fiul lui Nun, și căpeteniile părinților triburilor copiilor lui Israel le-au împărțit prin sorț ca moștenire în Șilo, înaintea DOMNULUI, la ușa tabernacolului întâlnirii. Și au terminat împărțirea țării.

20

¹ Și DOMNUL a vorbit lui Iosua, spunând: ² Vorbește fiilor lui Israel, spunând: Rânduivi-vă cetățile de scăpare despre care v-am vorbit prin mâna lui Moise, ³ Ca să fugă acolo ucigașul, care a ucis fără intenție și fără premeditare pe un om; și ele vă vor fi pentru a scăpa de răzbunătorul sângelui. ⁴ Și când cel care fuge la una din cetățile acestea va sta la intrarea porții cetății și va spune cauza lui în auzul bătrânilor acelei cetăți, să-l primească la ei în cetate și să îi dea un loc ca să locuiască între ei. ⁵ Și dacă răzbunătorul sângelui îl urmărește, ei să nu-l dea pe ucigaș în mâna lui, pentru că el l-a ucis pe aproapele său fără premeditare și nu l-a urât mai înainte. ⁶ Și să locuiască în cetatea aceasta până va sta înaintea adunării pentru judecată, până la moartea marelui preot care va fi în zilele acelea; atunci ucigașul să se întoarcă și să vină în cetatea

sa și în casa sa, în cetatea de unde a fugit. ⁷ Și au rânduit Chedeșul, în Galileea, în muntele lui Neftali, și Sihemul, în muntele lui Efraim, și Chiriati-Arba, adică Hebronul, în muntele lui Iuda. ⁸ Și dincolo de Iordan, lângă Ierihon, spre est, au rânduit Bețerul, în pustiu, în câmpie, din tribul lui Ruben; și Ramot, în Galaad, din tribul lui Gad; și Golan, în Basan, din tribul lui Manase. ⁹ Acestea au fost cetățile rânduite pentru toți copiii lui Israel și pentru străinul care locuiește temporar printre ei, ca oricine ucide fără intenție pe un om să fugă acolo și să nu moară de mâna răzbunătorului sângelui, până va sta înaintea adunării.

21

¹ Și capii părinților leviților s-au apropiat de preotul Eleazar, și de Iosua, fiul lui Nun, și de capii părinților triburilor fiilor lui Israel. ² Și le-au vorbit în Șilo, în țara Canaanului, spunând: DOMNUL a poruncit prin mâna lui Moise să ni se dea cetăți de locuit, cu împrejurimile lor pentru vitele noastre. ³ Și copiii lui Israel au dat leviților din moștenirea lor, după porunca DOMNULUI, aceste cetăți și împrejurimile lor. ⁴ Și sorțul a ieșit pentru familiile chehatiților; și fiilor preotului Aaron, dintre leviți, le-au căzut prin sorț treisprezece cetăți din tribul lui Iuda, din tribul lui Simeon și din tribul lui Benjamin. ⁵ Și ceilalți copii ai lui Chehat au avut prin sorț zece cetăți din familiile tribului lui Efraim și din tribul lui Dan și din jumătatea tribului lui Manase. ⁶ Și copiii lui Gherson au avut prin sorț treisprezece cetăți din familiile tribului lui Isahar și din tribul lui Așer și din tribul lui

Neftali și din jumătatea tribului lui Manase, în Basan. ⁷ Copiii lui Merari, după familiile lor, au avut douăsprezece cetăți din tribul lui Ruben și din tribul lui Gad și din tribul lui Zabulon. ⁸ Și copiii lui Israel au dat prin sort leviților cetățile acestea cu împrejurimile lor, așa cum poruncise DOMNUL prin mâna lui Moise. ⁹ Și au dat din tribul copiilor lui Iuda și din tribul fiilor lui Simeon cetățile acestea care au fost menționate pe nume, ¹⁰ Și care au fost ale copiilor lui Aaron, din familiile chehatiților, dintre copiii lui Levi (fiindcă al lor a fost primul sorti). ¹¹ Și le-au dat cetatea lui Arba, tatăl lui Anac, care este Hebron, în ținutul muntos al lui Iuda, cu împrejurimile ei. ¹² Iar câmpiile cetății și satele ei le-au dat lui Caleb, fiul lui Iefune, ca stăpânire a sa. ¹³ Astfel au dat copiilor preotului Aaron cetatea de scăpare pentru ucigaș, Hebron, cu împrejurimile sale, și Libna cu împrejurimile sale, ¹⁴ Și Iatir cu împrejurimile sale și Eștemoa cu împrejurimile sale, ¹⁵ Și Holon cu împrejurimile sale și Debir cu împrejurimile sale, ¹⁶ Și Ain cu împrejurimile sale și Iuta cu împrejurimile sale și Bet-Șemeș cu împrejurimile sale; nouă cetăți din aceste două triburi. ¹⁷ Și din tribul lui Beniamin: Gabaon cu împrejurimile sale și Gheba cu împrejurimile sale, ¹⁸ Și Anatot cu împrejurimile sale și Almon cu împrejurimile sale; patru cetăți. ¹⁹ Toate cetățile fiilor lui Aaron, preoții, erau treisprezece cetăți cu împrejurimile lor. ²⁰ Și familiilor fiilor lui Chehat, leviții rămași dintre copiii lui Chehat, li s-au dat cetățile din sortul lor din tribul lui Efraim. ²¹ Și le-au dat cetatea de scăpare

pentru ucigaș, Sihem, cu împrejurimile sale, în muntele lui Efraim și Ghezer cu împrejurimile sale, ²² Și Chibțaim cu împrejurimile sale și Bet-Horon cu împrejurimile sale; patru cetăți. ²³ Și din tribul lui Dan: Elteche cu împrejurimile sale și Ghibeton cu împrejurimile sale, ²⁴ Și Aialon cu împrejurimile sale și Gat-Rimon cu împrejurimile sale; patru cetăți. ²⁵ Și din jumătatea tribului lui Manase: Taanac cu împrejurimile sale și Gat-Rimon cu împrejurimile sale; două cetăți. ²⁶ Toate cetățile erau zece, cu împrejurimile lor, pentru familiile fiilor lui Chehat care au rămas. ²⁷ Și copiilor lui Gherșon, din familiile leviților, din cealaltă jumătate a tribului lui Manase le-au dat cetatea de scăpare pentru ucigaș, Golan, în Basan, cu împrejurimile sale și Beeștra cu împrejurimile sale; două cetăți. ²⁸ Și din tribul lui Isahar: Chișion cu împrejurimile sale, Dabarat cu împrejurimile sale, ²⁹ Iarmut cu împrejurimile sale, En-Ganim cu împrejurimile sale; patru cetăți. ³⁰ Și din tribul lui Așer: Mișeal cu împrejurimile sale, Abdon cu împrejurimile sale, ³¹ Helcat cu împrejurimile sale și Rehob cu împrejurimile sale; patru cetăți. ³² Și din tribul lui Neftali, cetatea de scăpare pentru ucigaș: Chedeș, în Galileea, cu împrejurimile sale și Hamot-Dor cu împrejurimile sale și Cartan cu împrejurimile sale; trei cetăți. ³³ Toate cetățile gherșoniților, după familiile lor, erau treisprezece cetăți cu împrejurimile lor. ³⁴ Și familiilor fiilor lui Merari, celor rămași dintre leviți, le-au dat din tribul lui Zabulon: Iocneam cu împrejurimile sale, Carta cu împrejurimile sale, ³⁵ Dimna cu împrejurimile sale, Nahalal cu împrejurimile sale;

patru cetăți. ³⁶ Și, din tribul lui Ruben: Bețer cu împrejurimile sale și Iahta cu împrejurimile sale, ³⁷ Chedemot cu împrejurimile sale și Mefaat cu împrejurimile sale: patru cetăți. ³⁸ Și din tribul lui Gad, cetatea de scăpare pentru ucigaș: Ramot, în Galaad, cu împrejurimile sale și Mahanaim cu împrejurimile sale, ³⁹ Hesbon cu împrejurimile sale și Iaezer cu împrejurimile sale: în total patru cetăți. ⁴⁰ Toate cetățile copiilor lui Merari care au rămas din familiile leviților, după familiile lor și sortul lor, erau douăsprezece cetăți. ⁴¹ Toate cetățile leviților în mijlocul stăpânirii fiilor lui Israel au fost patruzeci și opt de cetăți cu împrejurimile lor. ⁴² Fiecare dintre aceste cetăți își avea împrejurimile ei de jur-împrejur; așa erau toate cetățile acestea. ⁴³ Și DOMNUL i-a dat lui Israel toată țara pe care jurase s-o dea părinților lor; și ei au stăpânit-o și au locuit în ea. ⁴⁴ Și DOMNUL le-a dat odihnă de jur-împrejur, potrivit cu tot ce le jurase părinților lor; și, dintre toți dușmanii lor, nu a stat în picioare niciun om înaintea lor; DOMNUL i-a dat pe toți dușmanii lor în mâna lor. ⁴⁵ Nu a eșuat niciun lucru din toate lucrurile bune pe care le spusese DOMNUL, casei lui Israel; toate s-au împlinit.

22

¹ Atunci Iosua a chemat pe rubeniți și pe gadiți și jumătatea tribului lui Manase, ² și le-a spus: Voi ați ținut la tot ce v-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, și ați ascultat de vocea mea în tot ce v-am poruncit. ³ Nu ați părăsit pe frații voștri în aceste multe zile, până în această zi; și ați ținut sarcina poruncii DOMNULUI Dumnezeuul vostru.

⁴ Și acum, DOMNUL Dumnezeuul vostru a dat odihnă fraților voștri, așa cum le-a promis; de aceea acum, întoarceți-vă și duceți-vă la corturile voastre, în țara pe care o aveți în stăpânire, pe care v-a dat-o Moise, servitorul DOMNULUI, dincolo de Iordan.

⁵ Numai luați bine aminte să împliniți porunca și legea pe care vi le-a poruncit Moise, servitorul DOMNULUI, ca să iubiți pe DOMNUL Dumnezeuul vostru și să umblați în toate căile lui și să țineți poruncile lui și să vă alipiți de el și să îi serviți cu toată inima voastră și cu tot sufletul vostru.

⁶ Și Iosua i-a binecuvântat și le-a dat drumul; și ei au plecat la corturile lor.

⁷ Și jumătății din tribul lui Manase, Moise îi dăduse moștenire în Basan; dar celeilalte jumătăți, Iosua îi dăduse moștenire între frații lor, dincoace de Iordan, spre vest. Și Iosua, când le-a dat drumul la corturile lor, i-a și binecuvântat,

⁸ Și le-a vorbit, spunând: Întoarceți-vă la corturile voastre cu multe averi și cu turme foarte multe și cu argint și cu aur și cu aramă și cu fier și cu haine foarte multe; împărțiți cu frații voștri prada dușmanilor voștri.

⁹ Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase s-au întors și au plecat de la copiii lui Israel din Șilo, care este în țara Canaanului, pentru a merge în țara Galaadului, în țara pe care o aveau în stăpânire, pe care au stăpânit-o după cuvântul DOMNULUI prin mâna lui Moise.

¹⁰ Și când au venit în ținuturile Iordanului, care sunt în țara Canaanului, copiii lui Ruben, copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au zidit acolo, lângă Iordan, un altar, un altar mare la vedere.

¹¹ Și copiii lui Israel au auzit spunându-se: Iată, copiii lui Ruben, copiii lui Gad

și jumătate din tribul lui Manase au zidit un altar în fața țării Canaanului, în ținuturile Iordanului, la trecătoarea fiilor lui Israel. ¹² Și când au auzit copiii lui Israel, toată adunarea copiilor lui Israel s-a strâns la Silo, ca să meargă împotriva lor la război. ¹³ Și copiii lui Israel au trimis la copiii lui Ruben și la copiii lui Gad și la jumătatea tribului lui Manase în țara Galaadului pe Fineas, fiul preotului Eleazar, ¹⁴ Și zece prinți împreună cu el, câte un prinț din fiecare casă părintească, din toate triburile lui Israel; și fiecare dintre ei era cap al unei case părintești, între miile lui Israel. ¹⁵ Și au venit la copiii lui Ruben, la copiii lui Gad și la jumătatea tribului lui Manase, în țara Galaadului și le-au vorbit, spunând: ¹⁶ Astfel spune toată adunarea DOMNULUI: Ce fărădelege ați făcut împotriva Dumnezeului lui Israel, ca să vă abateți astăzi de la a-l urma pe DOMNUL, zidindu-vă un altar, ca să vă răzvrătiți astăzi împotriva DOMNULUI? ¹⁷ Este prea puțin pentru noi nelegiuirea lui Peor, de care nu suntem curățiți nici până în ziua aceasta, deși a fost o plagă în adunarea DOMNULUI, ¹⁸ Încât trebuie să vă abateți astăzi de la a-l urma pe DOMNUL? Și se va întâmpla, văzând că vă răzvrătiți astăzi împotriva DOMNULUI, că mâine el se va înfuria pe toată adunarea lui Israel. ¹⁹ Însă, dacă țara care este în stăpânirea voastră este necurată, treceți în țara care este în stăpânirea DOMNULUI, unde locuiește cortul DOMNULUI și luați-vă pământ în stăpânire între noi; dar nu vă răzvrătiți împotriva DOMNULUI și nu vă răzvrătiți împotriva noastră, zidindu-vă un altar în afară de altarul DOMNULUI Dumnezeu!

nostru. ²⁰ Nu a făcut fărădelege Acan, fiul lui Zerah, în lucrul blestemat și furia a căzut peste toată adunarea lui Israel? Iar acel om nu a pierit singur în nelegiuirea lui. ²¹ Atunci copiii lui Ruben și copiii lui Gad și jumătatea tribului lui Manase au răspuns și au zis capilor miilor lui Israel: ²² DOMNUL Dumnezeul dumnezeilor, DOMNUL Dumnezeul dumnezeilor, el știe, și Israel însuși să știe; dacă din răzvrătire sau din fărădelege față de DOMNUL (nu ne salva în această zi!), ²³ Ne-am zidit un altar ca să ne abatem de la a-l urma pe DOMNUL și să aducem pe el ofrande arse și dar de mâncare, sau să aducem pe el ofrande de pace, însuși DOMNUL să ne ceară socoteală. ²⁴ Și dacă nu am făcut-o mai degrabă de teama acestui lucru, spunând: Poate va veni timpul când copiii voștri vor vorbi copiilor noștri, spunând: Ce aveți voi a face cu DOMNUL Dumnezeul lui Israel? ²⁵ Fiindcă DOMNUL a pus Iordanul ca graniță între noi și voi; voi, copii ai lui Ruben și fii ai lui Gad, nu aveți parte în DOMNUL. Și astfel copiii voștri vor face pe copiii noștri să înceteze a se teme de DOMNUL. ²⁶ De aceea noi am zis: Să ne pregătim acum să ne zidim un altar, nu pentru ofrandă arsă, nici pentru sacrificiu, ²⁷ Ci ca mărturie între noi și voi și între generațiile noastre după noi, ca să facem serviciul DOMNULUI înaintea lui cu ofrandele arse ale noastre și cu sacrificiile noastre și cu darurile noastre de pace, ca să nu spună copiii voștri copiilor noștri în timpul care va veni: Voi nu aveți parte în DOMNUL. ²⁸ De aceea noi am spus: Se va întâmpla când ei vor spune astfel către noi și către generațiile noastre în timpul care va veni,

că vom spune din nou: Iată, modelul altarului DOMNULUI, pe care l-au făcut părinții noștri, nu pentru ofrande arse, nici pentru sacrificii, ci ca mărturie între noi și voi! ²⁹ Nicidecum nu ne vom răzvrăti împotriva DOMNULUI și nu ne vom abate astăzi de la a-l urma pe DOMNUL pentru a zidi un altar pentru ofrande arse, pentru daruri de mâncare și pentru sacrificii, în afară de altarul DOMNULUI Dumnezeu nostru, care este înaintea tabernacolului său. ³⁰ Și când preotul Fineas și prinții adunării și capii miilor lui Israel, care erau cu el, au auzit cuvintele pe care le-au spus copiii lui Ruben și copiii lui Gad și copiii lui Manase, le-a plăcut. ³¹ Și Fineas, fiul preotului Eleazar, a spus fiilor lui Ruben și fiilor lui Gad și fiilor lui Manase: Astăzi pricepem că DOMNUL este în mijlocul nostru, pentru că nu ați făcut această fărădelege împotriva DOMNULUI; acum ați scăpat pe copiii lui Israel din mâna DOMNULUI. ³² Și Fineas, fiul preotului Eleazar, și prinții s-au întors de la copiii lui Ruben și de la copiii lui Gad, din țara Galaadului, în țara Canaan, la copiii lui Israel și le-au adus veste. ³³ Și lucrul le-a plăcut fiilor lui Israel și copiii lui Israel au binecuvântat pe Dumnezeu și n-au mai voit să se urce la război împotriva lor, să distrugă țara în care locuiau copiii lui Ruben și copiii lui Gad. ³⁴ Și copiii lui Ruben și copiii lui Gad au numit altarul Ed, fiindcă el va fi martor între noi, că DOMNUL este Dumnezeu.

23

¹ Și s-a întâmplat, la multe zile după ce DOMNUL a dat odihnă lui Israel, din partea tuturor

dușmanilor săi de jur-împrejur, că Iosua era bătrân și înaintat în zile. ² Și Iosua a chemat pe tot Israelul, pe bătrânii lor și pe căpeteniile lor și pe judecătorii lor și pe ofițerii lor și le-a spus: Eu am îmbătrânit și sunt înaintat în zile. ³ Și ați văzut tot ce a făcut DOMNUL Dumnezeuul vostru tuturor națiunilor acestora pentru voi, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru este cel care a luptat pentru voi. ⁴ Iată, v-am împărțit prin sort aceste națiuni rămase, ca să fie moștenire pentru triburile voastre, de la Iordan, împreună cu toate națiunile pe care le-am stârpit și până la Marea cea Mare, spre vest. ⁵ Și DOMNUL Dumnezeuul vostru, el însuși le va scoate dinaintea voastră și le va alunga dinaintea voastră; și voi veți stăpâni țara lor, cum v-a promis DOMNUL Dumnezeuul vostru. ⁶ De aceea fiți foarte curajoși să țineți și să faceți tot ce este scris în cartea legii lui Moise, să nu vă abateți de la ea nici la dreapta, nici la stânga, ⁷ Ca să nu intrați printre aceste națiuni care au rămas între voi, nici să nu amintiți numele dumnezeilor lor, nici să nu jurați pe ei, nici să nu le serviți și nici să nu vă prosternați înaintea lor, ⁸ Ci să vă alipiți de DOMNUL Dumnezeuul vostru, așa cum ați făcut până în această zi. ⁹ Fiindcă DOMNUL a alungat dinaintea voastră națiuni mari și puternice; dar cât despre voi, nimeni nu a putut să vă stea înaintea, până în această zi. ¹⁰ Un singur om dintre voi va urmări o mie, fiindcă DOMNUL Dumnezeuul vostru este cel care luptă pentru voi, așa cum v-a promis. ¹¹ De aceea luați seama bine la sufletele voastre, ca să iubiți pe DOMNUL Dumnezeuul vostru. ¹² Altfel, dacă veți da înapoi în

vreun fel și vă veți alipi de rămășița acestor națiuni, de cele care rămân printre voi, și vă veți căsători cu ele și veți intra la ele și ele la voi, ¹³ Să știți fără nicio îndoială că DOMNUL Dumnezeuul vostru nu va mai alunga aceste națiuni dinaintea voastră și vă vor fi lațuri și curse și bice în coastele voastre și spini în ochii voștri, până veți pieri din această țară bună, pe care v-a dat-o DOMNUL Dumnezeuul vostru. ¹⁴ Și, iată, astăzi mă duc pe calea întregului pământ și știți din toată inima voastră și din tot sufletul vostru că nu a eșuat niciun lucru din toate lucrurile bune pe care le-a spus DOMNUL Dumnezeuul vostru despre voi. Toate vi s-au întâmplat, un singur cuvânt din ele nu a căzut. ¹⁵ De aceea se va întâmpla că, așa cum toate lucrurile bune, pe care vi le-a spus DOMNUL Dumnezeuul vostru, au venit peste voi, tot așa DOMNUL va face să vină asupra voastră toate lucrurile rele, până vă va nimici de pe acest pământ bun, pe care vi l-a dat DOMNUL Dumnezeuul vostru. ¹⁶ Când veți încălca legământul DOMNULUI Dumnezeuul vostru, pe care vi l-a poruncit, și veți merge și veți servi altor dumnezei și vă veți pleca înaintea lor, atunci mânia DOMNULUI se va aprinde împotriva voastră și veți pieri repede din această țară bună, pe care v-a dat-o el.

24

¹ Și Iosua a adunat toate triburile lui Israel la Sihem și a chemat pe bătrânii lui Israel și pe căpeteniile lor și pe judecătorii lor și pe ofițerii lor, iar ei s-au înfățișat înaintea lui Dumnezeu. ² Și Iosua a spus întregului popor: Astfel spune DOMNUL

Dumnezeul lui Israel: Părinții voștri, Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, au locuit în vechime dincolo de râu și au servit altor dumnezei. ³ Și am luat pe tatăl vostru Avraam de dincolo de râu și l-am condus prin toată țara Canaanului și i-am înmulțit sămânța și i-am dat pe Isaac. ⁴ Și lui Isaac i-am dat pe Iacov și pe Esau; și lui Esau i-am dat muntele Seir, pentru a-l stăpâni; dar Iacov și fiii săi au coborât în Egipt. ⁵ Și am trimis pe Moise și pe Aaron și am lovit Egiptul cu plăgile pe care le-am făcut în mijlocul lor; și după aceea v-am scos de acolo. ⁶ Și am scos pe părinții voștri din Egipt și ați venit la mare; și egiptenii au urmărit pe părinții voștri cu care și călăreți, până la Marea Roșie. ⁷ Și când au strigat către DOMNUL, el a pus întuneric între voi și egipteni și a adus marea asupra lor și i-a acoperit; și ochii voștri au văzut ce am făcut în Egipt; și ați locuit în pustiu multe zile. ⁸ Și v-am adus în țara amoritilor, care locuiesc dincolo de Iordan, și ei s-au luptat cu voi și i-am dat în mâna voastră ca să le stăpâniți țara și i-am nimicit dinaintea voastră. ⁹ Atunci Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului, s-a ridicat și s-a luptat împotriva lui Israel și a trimis și a chemat pe Balaam, fiul lui Beor, să vă blesteme. ¹⁰ Dar am refuzat să dau ascultare lui Balaam; de aceea el totuși v-a binecuvântat; așa v-am scăpat din mâna lui. ¹¹ Și ați trecut Iordanul și ați venit la Ierihon. Și bărbații Ierihonului, amorii și ferezii și canaanii și hetii și ghirgasiții și heviții și iebusiții au luptat împotriva voastră; și eu i-am dat în mâna voastră. ¹² Și am trimis viespea înaintea voastră și i-a alungat dinaintea voastră, chiar pe cei doi

împărați ai amoriiților, nu cu sabia ta, nici cu arcul tău. ¹³ Și v-am dat o țară pentru care nu voi v-ați ostenit și cetăți pe care nu voi le-ați zidit și totuși locuiți în ele; voi mâncați din vii și din măslini, pe care nu i-ați sădit. ¹⁴ De aceea acum, temeți-vă de DOMNUL și serviți-i cu sinceritate și în adevăr, și îndepărtați dumnezeii căroră le-au servit părinții voștri dincolo de râu și în Egipt și serviți DOMNULUI. ¹⁵ Și dacă vi se pare rău să serviți DOMNULUI, alegeți astăzi cui voți să serviți: sau dumnezeilor căroră le-au servit părinții voștri care erau dincolo de râu, sau dumnezeilor amoriiților în a căror țară locuiți. Dar cât despre mine, eu și casa mea vom servi DOMNULUI. ¹⁶ Și poporul a răspuns, zicând: Nicidecum nu vom părăsi pe DOMNUL pentru a servi altor dumnezei. ¹⁷ Fiindcă DOMNUL Dumnezeu nostru este cel care ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului, din casa robiei, și cel care a făcut acele semne mari înaintea ochilor noștri și ne-a păstrat pe tot drumul pe care am mers și în mijlocul tuturor popoarelor prin care am trecut. ¹⁸ Și DOMNUL a alungat toate popoarele dinaintea noastră, chiar pe amoriiții care au locuit în țară. De aceea și noi vom servi DOMNULUI, fiindcă el este Dumnezeu nostru. ¹⁹ Și Iosua a spus poporului: Nu veți putea servi DOMNULUI, fiindcă el este un Dumnezeu sfânt; este un Dumnezeu gelos; nu va ierta fărădelegile voastre nici păcatele voastre. ²⁰ Dacă veți părăsi pe DOMNUL și veți servi unor dumnezei străini, atunci el se va întoarce și vă va face rău și vă va nimici, după ce v-a făcut bine. ²¹ Și poporul i-a spus lui Iosua: Nu, ci vom servi DOMNULUI. ²² Și Iosua a spus

poporului: Sunteți martori împotriva voastră înșivă că v-ați ales pe DOMNUL ca să îi serviți. Și ei au zis: Suntem martori. ²³ Și Iosua a spus: De aceea acum, îndepărtați dumnezeii străini care sunt în mijlocul vostru și plecați-vă inima spre DOMNUL Dumnezeu lui Israel. ²⁴ Și poporul i-a spus lui Iosua: Vom servi DOMNULUI Dumnezeu nostru și vom asculta de vocea sa. ²⁵ Astfel în ziua aceea Iosua a făcut legământ cu poporul și i-a dat un statut și o rânduială în Sihem. ²⁶ Și Iosua a scris aceste cuvinte în cartea legii lui Dumnezeu și a luat o piatră mare și a pus-o acolo sub stejarul de lângă sanctuarul DOMNULUI. ²⁷ Și Iosua a spus către tot poporul: Iată, această piatră ne va fi martoră, fiindcă a auzit toate cuvintele DOMNULUI, pe care ni le-a spus; și vă va fi martoră, ca nu cumva să negați pe Dumnezeu vostru. ²⁸ Și Iosua a dat drumul poporului, fiecăruia la moștenirea sa. ²⁹ Și s-a întâmplat, după aceste lucruri, că Iosua, fiul lui Nun, servitorul DOMNULUI, a murit, având o sută zece ani. ³⁰ Și l-au înmormântat în ținutul moștenirii sale, în Timnat-Serah, care este în muntele lui Efraim, în partea de nord a muntelui Gaaș. ³¹ Și Israel a servit DOMNULUI în toate zilele lui Iosua și în toate zilele bătrânilor ale căror zile s-au lungit după Iosua și care cunoscuseră toate lucrările DOMNULUI, pe care le făcuse pentru Israel. ³² Și au înmormântat la Sihem oasele lui Iosif, pe care copiii lui Israel le-au adus din Egipt, în partea câmpului pe care l-cumpăraseră Iacov de la fiii lui Hamor, tatăl lui Sihem, cu o sută de arginți, care a ajuns moștenirea copiilor lui Iosif. ³³ Și Eleazar, fiul lui Aaron, a murit; și l-au înmormântat pe un deal care aparține

lui Fineas, fiul său, care i se dăduse în muntele lui Efraim.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9